

கழுகின் சத்தம்

மார்ச் 2017

நம்முடைய அருமை தீர்க்கதரிசியாகிய சகோதரன் வில்லியம் பிரன்ஹாமின் வாழ்க்கை சரித்திரத்தைக் குறித்தும், அவருடைய ஊழியங்களைக் குறித்தும், அவர் மூலமாக தேவன் நமக்களித்திருக்கிய இந்த கடைசி கால செய்தி களைக் குறித்தும் விரிவாக அறிந்து கொள்ள உதவும் ஒரு செய்தி களஞ்சியம்.

மார்ச் 2017

மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் தொகுப்பு: சகோ. S. A. ஜெப குமார்

website: www.thefinish.in

E-Mail: jebakumarsa@gmail.com

இலவச பிரதிகளுக்கு: சகோ. A. டேவிட் லாரன்ஸ்

Cell: +91 9488089819

பொருளடக்கம்:

பக்கம்

1. அமெரிக்காவில் பெண் ஜனாதிபதி.....3
2. கர்த்தரிடமிருந்து கிடைக்கப்பெற்ற தரிசனம்.....5
3. பில்லிபால் அவர்களின் சாட்சிகள்.....8
4. விசுவாசம் என்பது சுயநினைவற்றதாகும்.....16
5. சகோ.பிரன்ஹாம் தமது தலையில் அணிந்த சிறிய முடி பாகம்.....18
6. ஏதோவொன்று சம்பவிக்கப்போகிறது என்று பறவை களுக்குத் தெரியும்.....20
7. குடும்ப ஜெபம்.....23
8. 1937-ல் அமெரிக்காவில் ஏற்பட்ட வெள்ளப்பெருக்கு.....28
9. ஓர் அற்புதமான சாட்சி.....30
10. அந்தப் பரமதரிசனத்துக்குக் கீழ்படியாதவனாயிருக்க வில்லை.....32
11. தீர்க்கதரிசி வில்லியம் பிரன்ஹாமின் வாழ்க்கை வரலாறு.....45

அமெரிக்காவில் பெண் ஜனாதிபதி

(அமெரிக்காவில் பெண் ஜனாதிபதி எழும்புவாள் என்று தீர்க்கதரிசியாகிய சகோ.பிரன்ஹம் முன்னுரைத்துள்ளவைகளில் சிலவற்றை இங்கே காணலாம்.)

ஆனால் சற்றே இதை ஞாபகம் கொள்ளுங்கள். நாம் (அமெரிக்கா) நிர்மூலமாக்கப்படுவதற்கு முன்பு ஒரு ஸ்திரீ ஜனாதிபதியாயிருப்பாள் என்று நான் முன்னறிவிக்கிறேன். அது உண்மை. நான் ஒரு தரிசனத் தின் மூலமாக 1933-ம் ஆண்டில் அதைக் கூறினேன்.

ஆபிரகாமோடு தேவனுடைய உடன்படிக்கை, 56-0428, பத்தி எண் E-44

ஸ்திரீகளின் ஒழுக்க நெறி குறைந்து கொண்டே போகும் என்றும், தேசமும் விழுந்து கொண்டே இருக்கும் என்றும், ஸ்திரீ போற்று தலுக்குரிய நிலையை அடைவாள், அதுவரை ஒரு தாயைப் போன்ற ஒன்றை அவர்கள் சார்ந்திருப்பர் என்றும் நான் முன்னுரைத்தேன். ஆகவே, பிறகு “அமெரிக்கா ஒரு ஸ்திரீயினால் ஆளப்படும்.” அதைக் குறித்துக் கொண்டு சரியாய் இருக்கின்றதா என்று பாருங்கள். ஒரு ஜனாதிபதியின் ஸ்தானத்தையோ அல்லது ஒரு மகத்தான, உன்னத அதிகாரத்தையோ அமெரிக்காவில் அவள் பெறுவாள்.

மோசேயைக் குறித்த போதனை, மே 13, 1956, பத்தி எண் 22

ஒரு ஸ்திரீ அமெரிக்காவில் சீக்கிரமாய் எழும்பி, ஒரு மகத்தான ஸ்திரீயாக ஆவாள், அவள் கார்த்தருடைய வருகைக்கு முன்பு, ஒரு ஜனாதிபதியைப் போன்றோ அல்லது ஏதோவொரு இடத்தில் இருப்பாள் என்று நான் நம்புகிறேன். பாருங்கள்? நான் அதைக் கூறியிருக்கிறேன் என்பதை அப்படியே நினைவில் கொள்ளுங்கள். மேலும் இந்த தேசத்

திற்கு முற்றிலுமான சர்வசங்காரம் அல்லது அழிவு வருவதற்கு சற்று முன்பு, கார்கள் இன்னும் ஒரு முட்டை வடிவத்தைப் போன்று ஆகும்.

யேகோவா யீரே, 57-0309 E, பத்தி எண் E-59

ஒரு மகத்தான பெண் எழும்பி ஜனாதிபதியாக இருப்பாள், அல்லது இந்த தேசத்தில் அதைப் போன்று ஏதோவொன்றாக இருப்பாள், அதன்பிறகு அங்கே முழுவதுமான சர்வசங்காரம் வந்து முழு தேசமும் இல்லாமல் போய் விடும் (wiped out).

விசுவாசத்தினாலே மோசே, 58-0720 M, பத்தி எண் E-4

1933ம் ஆண்டில் கார்த்தர் எனக்குத் தந்த தீர்க்கதரிசனத்தைப் பாருங்கள். அதில், “எவ்வாறு அவர்கள் பெண்களை வாக்களிக்க அனுமதிப்பார்கள்; எவ்வாறு தங்களின் வாக்குரிமையினால் தவறான நபரைத் தேர்ந்தெடுப்பார்கள்,” அது எவ்வாறு நிறைவேறும் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் கூறப்பட்டது. ஏழு காரியங்கள் முன்னுரைக்கப்பட்டிருந்தன. அவற்றில் ஐந்து ஏற்கனவே நிறைவேறிவிட்டன. அடுத்த காரியமானது, இந்த அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளை அடக்கி ஆண்டு கொள்ளுகிற பெரிய சக்தி வாய்ந்த ஒரு பெண்மணி, ஒரு சபை அல்லது வல்லமை அல்லது ஏதோவொன்றாக இருந்தது. அதற்கு அடுத்ததாக, அமெரிக்க தேசமே அப்படியே சாம்பலாக ஆகி விட்டதாக கண்டேன். அங்கேதான் முடிவுண்டாகிறது. அது தான் முடிவு காலம்.

இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றிய வெளிப்படுத்துதல், டிசம்பர் 4, 1960, பத்தி எண் 405

★★★★★

...வழக்கமாக நான் ஜெப வரிசையைத்
தொடங்குவதற்கு முன், நான் மூன்று நாட்கள்
உபவாசித்து ஜெபிக்கிறேன்.

சகோ. பிரன்ஹாம்

செய்தி: ஊழியம் தெளிவாக்கப்பட்டது, 50-0711, பத்தி எண் 2

இது தான் சகோ. பிரன்ஹாம் பேசிய
மிகச்சிறிய செய்தியாகும்...

கர்த்தரிடமிருந்து கிடைக்கப்பெற்ற தரிசனம்

62-1030X Vision From The Lord

இன்று காலை ஏறக்குறைய 5:00 A.M. மணியளவில், நான் படுக்கையில் படுத்திருக்கும் போது, இத்தரிசனம் எனக்குத் தோன்றியது, ஆனால் இச்சமயத்தில் அது எனக்குப் புரியவில்லை.

நான் சூரியனில் நிற்குகொண்டு பிரசங்கம் பண்ணுவதை நானே காண்பதாக தோன்றியது. நான் மிகப்பெரும் கூட்டமொன்றில் பிரசங்கித்துக் கொண்டிருந்தேன், அந்த சபையார் மரங்களடர்ந்த பகுதியில் (wooded area) உட்கார்ந்திருந்தனர், அங்கே சூரியனின் கதிர்கள் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தன. நான் பிரசங்கித்துக் கொண்டிருந்த பிரசங்க பொருளின் காரணமாக, நான் என்னுடைய இருதயத்தில் மிகவும் களிகூர்ந்து, முழுவதுமாக பரவசமடைந்தேன்.

அந்தப் பாடத்தில் இரண்டு உச்ச நிலைகள் (climaxes) இருந்தன. என்னுடைய முதலாவது உச்ச நிலைக்காக ஒரு பின்னணியை நான் அமைத்துக் கொண்டிருந்தேன், திடீரென்று நான் கவனித்த போது, தாமதமாகியிருந்தது, மதிய நேரம் நெருங்கியது, என்னுடைய சபையார் சரீரபிரகாரமாக பசியடையத் தொடங்கினர். மேலும் அவர்கள் எழுந்து, திரும்பிச் செல்ல வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு, வெளியே நடந்து செல்லத் தொடங்கினர், ஆனால் அவர்கள் நினைத்தது போலவே சரீரபிரகாரமான ஆகாரம் அவர்களுக்கு இருந்திருக்க வேண்டும், சிலரோ களைப்போடு கேட்டுக்கொண்டிருந்தனர்.

என்னுடைய வலப்பக்கத்தில் விவாகமான வாலிப ஜனங்களில் சிலர் அங்கிருந்து கடந்து செல்வதை நான் கவனித்து, “போகாதீர்கள்! நான் உங்களுக்குக் காண்பித்திருக்கிற இந்த எல்லா அற்புதமான காரியங்களும் அவைகள் எங்கிருந்து வந்ததென்றோ, நீங்கள் அவைகளை எங்கு கண்டு கொள்ளலாம் என்றோ உங்களுக்குத் தெரியாது!” என்று அவர்களைப் பார்த்து கூச்சலிட்டேன். அப்படியானால் அதுவே என்னுடைய முதலாவது உச்ச நிலையாக (first climax) இருக்க வேண்டும். நான் என்னுடைய வேதாகமத்தை எடுத்து, உச்ச நிலையை அடையும்படி, கூக்குரலிட்டு, “அவர்கள் வேதாகமத்தில் அதைக் கண்டுள்ளனர், நான் வேதாகமத்தை மாத்திரமே பிரசங்கம் பண்ண வேண்டுமென்று கட்டளை பெற்றுள்ளேன்!” என்றேன். ஆனால் சபைக் கூட்டத்தார் போய்க்கொண்டேயிருந்தனர்.

நான் காட்டிலிருந்த அச்சபையை நோக்கிப் பார்த்தேன், அங்கே யாருமேயில்லை. பிறகு நான் திரும்பி, அதுதான் முதலாவது உச்சநிலை என்றேன், ஆனால் அவர்கள் சாயங்கால ஆராதனைக்காக திரும்பி வருவார்கள் என்று என் இருதயத்தில் நான் அறிந்திருந்தேன், நான் செய்ய வேண்டியதெல்லாம் என்னுடைய காலை ஆராதனையின் ஒரு சிறு பின்னணியை அமைக்க வேண்டும் என்பது தான். அப்போதுதான் சாயங்கால ஆராதனைக்காக அந்த மகத்தான உச்ச நிலையை அடைய முடியும். என்னுடைய காட்டு சபையிலிருந்து திரும்பி, சாயங்கால ஆராதனை தொடங்குவதற்காக காத்திருந்த போது, என்னுடைய இருதயம் மிகவும் பரவசமடைந்தது.

சகோதரன் வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

[சகோதரன் வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம் இந்தியா னாவிலுள்ள ஜெபர்ஸன்வில்லில் உள்ள அவருடைய வீட்டில் 1962-ம் வருடம், அக்டோபர் மாதம் 30-ம் தேதி செவ்வாய் கிழமையன்று இத்தரிசனத்தைப் பெற்றார். அந்தக் காலை வேளைக்குப் பிறகு, அவர் பிரன்ஹாம் சுவடாரத்தின் அலுவலகத்திற்குச் சென்று, தம்முடைய மகன் சகோதரன் பில்லி பால் பிரன்ஹாமை சந்தித்து, “பால், எனக்குக் கடந்த இரவில் கார்த்தரிடமிருந்து ஒரு தரிசனம் கிடைத்தது, நான்

உன்னிடம் கூறுகிறபடியே அதை எனக்காக நீ தட்டச்சு செய்து, ஆவணமாக வைத்திட நான் விரும்புகிறேன்” என்றார். அவர் அதற்குப்பிறகு, 1962-ம் வருடம், நவம்பர் மாதம் 4-ம் தேதி பேசிய, தூஷணமான நாமங்கள் என்ற செய்தியில் சுமார் மூன்று பக்கங்கள் அதைக் குறித்து பேசியிருக்கிறார் – ஆசிரியர்.]

★★★★★

கிறிஸ்துவின் முதல் வருகை இரத்தம் சிந்தி மரிப்பதற்கென மனிதனாகத் தோன்றினார். கிறிஸ்து மூன்று முறை வருகிறார். அவர் மூன்று என்னும் எண்ணிக்கையில் பரிபூரணப்படுகிறார். பாருங்கள்? ஆனால் சாத்தானின் எண்ணிக்கை நான்காகும். அவன் வருவதைக் கவனியுங்கள் - அது நான்கு. கிறிஸ்துவை கவனியுங்கள். முதலாவதாக, கிறிஸ்து ரத்தம் சிந்தி மரிப்பதற்கென மனிதனாகத் தோன்றினார். அது சரியா? அது அவருடைய முதலாம் வருகை. எடுத்துக்கொள்ளுதலின் போது அவர் இரண்டாம் முறை வருகிறார். அப்பொழுது நாம் மறுபுறமாகி அவரை ஆகாயத்தில் சந்திப்போம். அவர் மூன்றாவது முறை வருகையில் அவர் தேவ அவதாரமாக இருக்கிறார். (He is the incarnate God) ஆமென்! (சகோதரன் பிரான்ஹாம் தன் கரங்களை ஒருமுறை கொட்டுகிறார் - ஆசி) தேவன், இம்மானுவேல் பூமியை ஆளுவதற்கென வருகிறார். அது உண்மை. அவர் மூன்று முறை மட்டுமே வருகிறார்.

நான்காம் முத்திரை, மார்ச் 21, 1963 மாலை, பத்தி எண் 210

பில்லிபரால் அவர்களின் சாட்சிகள்

Testimonies

By Billy Paul Branham

தண்ணீர் பிரிந்து அவர் பாலத்தைக் கடந்து சென்றார்

யாரோ ஒருவர், “இந்தச் செய்தி இன்றும் மாறாததாய் உள்ளது என்று நீர் விசுவாசிக்கிறீரா?” என்று கேட்டார்.

நான், “நான் நிச்சயமாக அதை விசுவாசிக்கிறேன். அவர் அதை உரைத்தபோது எவ்வளவு வல்லமையாக அது இருந்ததோ அவ்வளவு வல்லமையாக அது இன்றும் உள்ளது” என்றேன்.

நான், “ஆப்பிரிக்காவிலுள்ள ஒரு சகோதரனிடமிருந்து அன்றொரு நாள் எங்களுக்கு ஒரு கடிதம் கிடைத்தது. இப்பொழுது நீங்கள் இதை விசுவாசிக்கலாம், அல்லது நீங்கள் அதை விசுவாசிக்க வேண்டுமென்று விரும்பாமலும் இருக்கலாம். நான் அங்கேயிருக்கவில்லை, ஆனால் நான் அதை விசுவாசிக்கிறேன்” என்றேன்.

“அவர் அதிக எண்ணிக்கை கொண்ட புத்தகங்களை கென்யா விலுள்ள ஒரு இடத்திலிருந்து வேறொரு இடத்துக்கு கொண்டு சென்று கொண்டிருந்தார், எவ்வகையிலேனும், அது கென்யாவில் என்று தான் நினைக்கிறேன்.”... “சபைக்குப் போவதற்கு மிதிவண்டிகளில் 200 மைல்கள் பிரயாணம். சில சமயங்களில் எங்களால் தெருவைக் கடந்து செல்ல முடியாது. ஆனால் அவர்களுடைய இருதயத்தில் இந்தச் செய்தியானது கொழுந்து விட்டு எரிந்து கொண்டிருந்தது.” இந்த சகோதரனிடம் இப்புத்தகங்கள் இருந்தன, அவர் ஒரு ஆற்றண்டை வந்தார், அது மழைக்காலமாக இருந்தது. தண்ணீர் அநேகமாக பாலத்துக்கு மேலாக இருந்தது. அவர்கள் கடந்து செல்ல எந்த வழியும் இல்லை. அவர், “கார்த்தாவே, இந்தப் புத்தகங்களை என்னுடைய ஜனங்களிடம் கொண்டுபோய் கொடுத்தாக வேண்டும்” என்றார்.

வெள்ளம் குறைய வேண்டுமென்று ஜனங்கள் அநேக நாட்களாக அங்கே காத்துக்கொண்டிருந்தனர். ஆனால் வெள்ளமோ தொடர்ந்து மேலாக மேலாக அதிகரித்துக் கொண்டே வந்தது. அவர், “கார்த்தாவே, அந்த தண்ணீருக்குக் கீழே அங்கே ஒரு பாலம் இருக்கிறது என்பதை நான் அறிவேன். நீர் இன்றும் மாறாதவராக இருக்கிறீர் என்று நான் விசுவாசிக்கிறேன். எலியா தண்ணீரை அடித்தபோது, அது சம்பவித் ததே. இப்பொழுது, எலியாவின் தேவன் இன்று எங்கே? இது

எனக்காக அல்ல, ஆனால் உம்முடைய வார்த்தையை என்னுடைய ஜனங்களிடம் கொண்டு செல்ல தான். இப்புத்தகங்களை ஜனங்களிடம் கொண்டு செல்வதற்காக சகோதரன் ஜோசப் என்னை அனுப்பியுள்ளார். நான் அவருக்கு வாக்குக் கொடுத்து விட்டேன், நான் அவைகளை எடுத்துக் கொண்டு போகிறேன். கார்த்தாவே, மற்றவைகளை நீரே பார்த்துக் கொள்ளும்” என்று கூறிவிட்டு, அவருடைய சட்டையைக் கழற்றி, அவருடைய கோட்டையும் கழற்றினார். இது அவருடைய சாட்சி யாகும். அவர் அதைத் தண்ணீரின் மேல் வைத்தார், தண்ணீர், “உஷ்ஷ்!” என்றது. அங்கே பாலம் இருந்தது. அவர் தம்முடைய புத்தகங்களோடு பாலத்தின் மேல் நடந்து சென்றார். ஜனங்கள் கரையில் நின்றபடியே அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

அவர் மறுகரையை அடைந்தபோது, தண்ணீர், “உஷ்ஷ்!” என்றபடியே மீண்டும் பழைய நிலைக்கே திரும்பி விட்டது. அவர்கள் தங்கள் உடைகளையும் மற்ற ஒவ்வொன்றையும் கொண்டு தண்ணீரை அடித்துக் கொண்டிருந்ததாக அவர் கூறினார். அவரோ காடுகளினூடாக நடந்து சென்று விட்டார்.

★★★★★

நீ நின்று கொண்டிருக்கிற இடத்தில் சுறா மீன்கள் நீந்திக் கொண்டிருக்கும்

ஃபிளாரன்ஸ் சகரியான் கலிபோர்னியாவில் அந்தப்பாடலைப் பாடிக்கொண்டிருந்ததை நான் நினைவுகூருகிறேன். அவள் கார்த்தருடன் இருக்கும்படி போகப்போகிறாள் என்று சகோ.பிரன்ஹாம் எங்களிடம் கூறினார். அவள் தன்னுடைய கரங்களை உயர்த்தி பாடத் தொடங்கி னாள்.

ஏறக்குறைய ஒரு வருடம் கழித்து, தகப்பனார் அவளிடம், “பிளாரன்ஸ், நீ போகப் போகிறாய். அயத்தமாகு” என்று கூறினார்.

ஜனங்கள், “எப்போது?” என்று கேட்டனர்.

அவரோ, “எப்போது என்று எனக்குத் தெரியாது, ஆனால் அவள் போகத்தான் போகிறாள். மரித்த அவளுடைய சரீரத்தை

அடக்கம் செய்வதற்காக ஆயத்தம் செய்ததை நான் கண்டேன்” என்று கூறினார்.

அவர், “டோஸ், அதை அவளிடம் கூற நான் விரும்பவில்லை” என்றார்.

டோஸ் அவளிடம், “சரி, சகோதரன் பிரன்ஹாமே, நீர் அதை அவளிடம் கூற வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன்” என்றார்.

ஆகையால் தகப்பனார் அவளை அறைக்குள் அழைத்து, அதை அவளிடம் கூறினார். அவர், “நீ ஆயத்தம் செய்வதற்கு உனக்கு ஏதாவது இருக்குமானால், அதை ஆயத்தம் செய்துகொள், ஏனெனில் தேவன் உன்னை எடுத்துக்கொள்ளப்போகிறார்” என்றார்.

அது நடப்பதற்கு ஏறக்குறைய நான்கு அல்லது ஐந்து மாதங்களுக்கு முன்பே அவர் எங்களிடம் கூறினார். இங்கே போனிக்ஸிலுள்ள ரமதா இன்னில் அவர் அவளிடம் அதைக் கூறினார்.

அதன்பிறகு கலிபோர்னியாவில், முழு கவிசேஷ வர்த்தக புருஷரின் கூட்டத்தில், “இயேசுவே, இயேசுவே, இயேசுவே!” என்ற அப்பாடலை அவள் பாடிக் கொண்டிருந்தாள். பரிசுத்த ஆவி கூட்டத் தினரில் விழுந்தது, தகப்பனார் ஒரு வல்லமையான செய்தியை அப்பொழுதுதான் பிரசங்கித்திருந்தார். அவர் முடித்துவிட்டு, மேடையின் மேல் உட்கார்ந்திருந்தார், பரிசுத்த ஆவி கீழே விழத் தொடங்கியது.

அவ்வண்ணமாக பரிசுத்த ஆவி கீழே விழத் தொடங்கின போது, ஒரு சகோதரன் எழுந்து நின்று, “கர்த்தர் உரைக்கிறதாவது, என் மகளே, நீ மரிக்க மாட்டாய், நீ சுகமடைந்து விட்டாய். நீ மரிக்கமாட்டாய்” என்று கூறினார். நான் அதைப் புரிந்துகொள்ள வில்லை.

ஆராதனை முடிந்த பிறகு, நாங்கள் தெருவில் நடந்து போய்க் கொண்டிருந்தோம், அப்பொழுது தகப்பனார் என்னிடம் திரும்பி, “பால், என்ன தவறு நேர்ந்தது?” என்று கேட்டார்.

நான், “அப்பா, அந்நிய பாஷைகளையும், வியாக்கியானங்களையும், தீர்க்கதரிசனங்களையும் எப்போதுமே மதித்து நடக்க வேண்டுமென்று நீர் என்னிடம் கூறியுள்ளீர்” என்றேன்.

அவர், “அது சரிதான்” என்றார்.

நான், “அந்த சகோதரன் அதைச் சொன்னாரே. நான் அதை சற்றும் புரிந்து கொள்ளவில்லை” என்றேன்.

அவர், “நீ என்ன கூறுகிறாய்?” என்றார்.

நான், “அவள் மரிக்கப்போகிறாள் என்று நீர் எங்களிடம் சொன்னீரே” என்றேன்.

அவர், அவள் மரிக்கப்போகிறாள்” என்றார்.

நான், “அந்த மனிதர், ‘கர்த்தர் உரைக்கிறதாவது, அவள் மரிக்கப்போவதில்லை’ என்று சொன்னார். நீர் அதற்கு ஒரு வார்த்தையும்கொல்லவில்லையே” என்று கேட்டேன்.

அவர், “நான் என்ன கூற வேண்டுமென்று தேவன் சொன்னாரோ அதையே செய்தேன். ஆனால் நீ எப்போதும், எல்லா நேரத்திலும் அந்நிய பாஷைகளையும், வியாக்கியானங்களையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளாதே” என்றார்.

நான், “சரி, ஐயா” என்றேன்.

மேலும் அவர், “அதன் காரணமாகத்தான் நீ என்னோடு ஆப்பிரிக்காவுக்கு வர விரும்பவில்லையா?” என்று கேட்டார்.

நான், “இல்லை, நீர் டேவிட்டை அழைத்துக்கொண்டு செல்லும்” என்றேன்.

அவர், “என்னது?” என்றார்.

நான், “அப்பா, அது என்னைத் தொல்லைப்படுத்தியது” என்றேன்.

அவர், “மகனே, நாம் எங்கேயிருக்கிறோம்?” என்று கேட்டார்.

நான், “லாஸ் ஏஞ்சலிஸில் இருக்கிறோம்” என்று பதிலளித்தேன்.

அவர், “நீ அதை இன்னும் திட்டவட்டமாக சொல்” என்றார். அவர் எதைக்குறித்துப் பேசிக்கொண்டிருந்தார் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.

ஆகையால் நான் சுற்றும் முற்றும் பார்த்தேன், அங்கே அந்தக் கட்டிடத்தில் “மே கம்பெனி (The May Company)” என்ற அடையாளம் இருந்தது. நான், “நாம் மே கம்பெனி மற்றும் ரியோ கிராண்ட்டின் (The May Company, and Reo Grand) முன்னால் நின்று கொண்டிருக்கிறோம்” என்று கூறினேன்.

அவர், “இதை நினைவில் வைத்துக்கொள். நான் இங்கே இல்லாமல் இருக்கலாம், நீ இன்று நின்று கொண்டிருக்கும் இடத்தில் சுறாமீன்கள் நீந்திக் கொண்டிருக்கும் வரை, நீ வயதான மனிதனாய் ஆகமாட்டாய். (You remember this. I may not be here, but you won't be an old man to where the sharks will be swimming where you are standing today) பிளாரன்ஸைக் குறித்து உன்னிடம் கூற வேண்டுமென்று என்னிடம் கூறின அதே தேவன் தான் இதையும் உன்னிடம் இன்று கூற வேண்டுமென்று என்னிடம் கூறினார்” “பிளாரன்ஸ் மகிமையில் இருக்கும்படி போய் விட்டாள், நான் ஒரு வயதான மனிதனல்ல. ஆகையால் தேவன் அதை நினைத்திருப்பாரானால். சகோதரன் பிரன்ஹாம் என்னிடம் அதை உரைத்தார். நான் அதை விசுவாசிக்கிறேன், அது அதைத் தீர்த்து வைக்கிறது!”

★★★★★

நீ அதை முழுவதுமாக விசுவாசிக்க வேண்டும், அதுதான் மிகவும் முக்கியம் வாய்ந்தது

யாரோ ஒருவர், “நான் அதைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை” என்று கூறினார்.

நானோ, “நீ அதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டியதில்லை. நீ அதை விசுவாசிக்க வேண்டும். நீ அதன்படி ஜீவிக்க வேண்டும். நீ அதற்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும்” என்றேன்.

ஒருசமயம் என்னுடைய தகப்பனார் சபையை விட்டு வெளியே வந்தார். நானும் கூட கடினமான நேரத்தை உடையவனாயிருந்தேன், என்னுடைய தகப்பனார், மணவாட்டியின் வருங்கால இருப்பிடம் என்ற செய்தியைப் பிரசங்கித்திருந்தார். அது கேட்பதற்கு இனிமை

யாகவும் எளிமையாகவும் இருந்தது, 1500 மைல்கள் பக்கம், உங்களுக்குத் தெரியும், நான் அச்செய்தியைக் கேட்டேன். ஆகவே நான் பின்புறத்திலிருந்து வெளியே வந்தேன். ஜனங்கள் களிகூர்ந்து கொண்டும் தேவனைத் துதித்துக் கொண்டும் இருந்தனர்.

நான், அப்பா, அது ஒரு அற்புதமான செய்தியாக இருந்தது” என்றேன்.

அவரோ, “நன்றி பால். நீ அதைப் புரிந்து கொண்டாயா?” என்று கேட்டார்.

ஓ, அதைப் புரிந்து கொள்வது மிகவும் கடினமாக இருந்ததாக நான் அவரிடம் சொல்ல விரும்பினேன், ஏனெனில் கடைசியாகத்தான் நான் அதைப் புரிந்து கொண்டேன். உங்களுக்குத் தெரியும். நான், “ஆம், ஐயா!” என்றேன்.

உங்களில் எத்தனை பேருக்கு அவரைத் தெரியும்? எத்தனை பேர் அவரைப் பார்த்துள்ளீர்கள்? அவர் உங்களை எவ்விதம் நோக்கிப் பார்க்கிறார் என்று உங்களுக்குத் தெரியும்.

அவர், “பால்” என்றார்.

நான், “ஆம்” என்றேன்.

அவர், “நீ அதைப் புரிந்து கொண்டாயா?” என்று கேட்டார்.

ஓ, சகோதரன். கார்சியா, என்னுடைய விசுவாசம் போய் விட்டது. நான், “இல்லை, ஐயா” என்றேன். “ஆனால் அவர்கள் அதைப் புரிந்து கொண்டனர்!” என்றேன்.

அவர், “நான் என்ன கூறினேன் என்பதை உண்மையிலேயே புரிந்து கொண்டவர்களை நான் விரல்விட்டு எண்ணிவிடலாம்” என்றார்.

அதன்பிறகு என்னுடைய விசுவாசம் மீண்டும் கீழே போய் விட்டது. நான் காருக்குள் சென்று அவரை வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்ல துவங்கினேன்.

ஒரு சந்து பகுதியை நாங்கள் அடைந்தோம், அவர் என்னை நிறுத்தி, “பால், காரை நிறுத்து” என்றார்.

நான், “சரி, ஐயா” என்றேன்.

அவர், “அப்பா உன்னுடைய உணர்வுகளைப் புண்படுத்தி விட்டேன், இல்லையா?” என்றார்.

நான், “இல்லை, ஐயா” என்றேன்.

அவர், “அப்பா உன்னுடைய உணர்வுகளைப் புண்படுத்தி விட்டேன், இல்லையா?” என்று கேட்டார்.

நான், “ஆம், ஐயா” என்றேன்.

அவர், “நான் உன்னிடம் சொன்னதிலிருந்து, இல்லையா” என்றார்.

நான், “ஆம், ஐயா” என்றேன்.

அவர், “பால்” என்றார்.

அவர், “பால், அப்பா சொன்ன எல்லாவற்றையும் நீ புரிந்து கொள்ள வேண்டியது முக்கியமல்ல, ஆனால் அப்பா சொன்ன எல்லாவற்றையும் நீ விசுவாசிப்பது தான் அதிக முக்கியம் வாய்ந்ததாகும்” என்றார்.

நான், “ஆகவே, அந்தச் செய்தியில் நீ புரிந்து கொள்ளாத ஏதாவது இருந்தால், ‘தேவனே, அது உம்முடைய தீர்க்கதரிசி. நான் அதைப் புரிந்து கொள்ளாமல் இருக்கலாம், ஆனால் நான் அதை எப்படிக் விசுவாசிக்கிறேன்’ என்று கூறுங்கள்” என்றேன்.

சகோ.பிரன்ஹாம், (இது சத்தியமாயுள்ளது), அவர், “நான் பிரசங்கிக்கும்போது, சில நேரங்களில் வார்த்தை கூறுவதை நான் விசுவாசிப்பதற்கு அது முரணாயுள்ளது. ஆனால் என்னிடம் பேசிக் கொண்டிருப்பது யாரென்று எனக்குத் தெரியும், அவர் என்ன கூறிக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதும் எனக்குத் தெரியும், நான் அதைக் கூறுகிறேன், நான் அந்த வெளிப்பாட்டைப் பெற்று நானே அதைக் கூறும் போது” என்று கூறியுள்ளார். சகோதரனே, தீர்க்கதரிசியே அதைச் செய்வாரானால், நாமும் அதைச் செய்ய வேண்டும்.

★★★★★

விசுவாசம் என்பது சுயநினைவற்றதாகும்

Faith is unconscious

101. கவனியுங்கள். நான் ஒரு காரியத்தைக் கூறப்போகிறேன். கவனியுங்கள். விசுவாசம் என்பது சுயநினைவற்றதாகும் (Faith is unconscious). (unconscious என்ற வார்த்தைக்கு “சுயநினைவற்றது”, “தன்னுணர்வற்றது”, “மயக்கமாக” என்ற அர்த்தங்களும் உண்டு – மொழிபெயர்ப்பாளர்.) ஆமென். நீங்கள் அதை விசுவாசிக்கிறீர்களா? உலகத்தைச் சுற்றிலும் பிரயாணம் பண்ணி, எல்லா வித்தியாசமான குணாதிசயங்களைக் கொண்ட ஜனங்களைச் சந்தித்த வருடங்களில் நான் அதைக் கற்றுக் கொண்டேன். ஆனால் விசுவாசமானது சுயநினைவற்றதாகும். நீங்கள் விசுவாசத்தைப் பெற்றும் அதை அறியவும் கூட இல்லை. அது உண்மை.

102. இயேசு கிறிஸ்து ஒரு புயலில் இருந்தாலும், கடும் புயல்காற்றானது அந்தப் படகில் மோதி ஒரு பக்கத்திலிருந்து மறு பக்கம் வரையில் தாக்கினாலும், அல்லது ஒரு கூட்டம் பிசாசுகளின் முன்னால் அவர் நின்று கொண்டிருந்தாலும் அது ஒரு காரியமில்லை; அவர் எவ்விடத்தில் தொங்கிக் கொண்டிருந்தாலும், அது அவரை ஒருபோதும் அசைக்கவேயில்லை. அவர் அதனுடாக அமைதியாக நடந்து அவரால் கூடுமானவரை அமைதியாகவே இருந்தார். ஏன்? அவர் பயத்தைக் குறித்தும், அவரைச் சுற்றியுள்ள எதையும் குறித்தும் வெறுமனே சுயநினைவற்றிருந்தார். அது உண்மை. அது சம்பவித்தாலும் சம்பவிக்காமல் போனாலும் அவர் சுயநினைவற்றவராயிருந்தார்; அது சம்பவிக்கப்போகிறது என்று அவருக்குத் தெரியும், ஏனென்றால் தேவன் அவ்வாறு கூறினார். அவர், “ஓ, நான் முற்றிலுமாக ஜெபித்து விட்டேனா என்று வியப்படைகிறேன்? நான் போதுமான நீண்டகாலம் உபவாசம் இருந்து விட்டேனா என்று வியப்படைகிறேன்? நான் இதை செய்து விட்டேனா என்று வியப்படைகிறேன்?” என்று கூறவில்லை. அவர் வெறுமனே சுயநினைவற்று நடந்து சென்றார். அது சரியே. தேவன் சொன்னது சத்தியம் என்பதை அவர் விசுவாசித்தார். அந்த

வார்த்தைகள் நிறைவேறியாக வேண்டும், அவைகளை நிறைவேற்றுவதற்காகவே அவருடைய ஜீவியம் இருந்தது என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். அது சரியே.

103. நீங்களும் கூட அதை நிறைவேற்றுவதற்காகவே இங்கிருக்கிறீர்கள். பயத்தைக் குறித்து சுயநினைவற்றவர்களாய் நடந்து செல்லுங்கள். குற்றம் கண்டுபிடிக்கப்படுவதைக் குறித்து சுயநினைவற்றவர்களாய் நடவுங்கள். உலகத்தைக் குறித்து சுயநினைவற்றவர்களாய் நடவுங்கள். நீங்கள் கிறிஸ்துவுக்குள் நடப்பது போல நடவுங்கள். வலது புறமோ இடது புறமோ எந்த கவனமும் செலுத்தாமல் அப்படியே தொடர்ந்து அவரோடு நடந்து செல்லுங்கள். சபையில் ஏதோவொன்று எழும்புமானால், தேவனோடு நடவுங்கள். அல்லேலூயா. வியாதி உங்களைத் தாக்கினால், தேவனோடு நடவுங்கள். அண்டை வீட்டுக்காரனுக்கு உங்களைப் பிடிக்கவில்லை என்றால், தேவனோடு நடவுங்கள். அப்படியே தொடர்ந்து தேவனோடு நடந்து கொண்டேயிருங்கள்.

104. ஏனோக்கு ஒருநாள் அவ்விதமாகவே நடந்து சென்றான். அவன் என்ன செய்தான் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? அவன் வீடு வரைக்கும் வழியெல்லாம் தேவனோடே நடந்து சென்றான்; இச்சமயத்திலோ அவன் மேலேயுள்ள பாதையை அடைந்தான், அவன் அதற்கு மேலும் திரும்பி வர விரும்பவில்லை. ஆமென்.

105. தேவனோடு நடவுங்கள். நீங்கள் மரிக்கப்போகிறீர்கள் என்று மருத்துவர் கூறலாம்; தேவனோடு நடவுங்கள். ஆமாம். உங்களால் முடியாது என்று மருத்துவர் கூறலாம்... நல்லது; தேவனோடு நடவுங்கள். அப்படியே தேவனோடு நடந்து செல்லுங்கள்; அவ்வளவு தான். “நான் உன்னை விட்டு விலகுவதுமில்லை, உன்னை கைவிடுவதுமில்லை. நான் உலகத்தின் முடிவுபரியந்தம் உங்களோடு இருப்பேன்” என்று தேவன் உங்களுக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருக்கிறார். அவர் உங்களுக்குக் கொடுத்து, உறுதிப்படுத்தியிருக்கிற அந்த உடன்படிக்கையின் மூலமாக அவர் ஆணையிட்டுள்ளார். அப்படியானால் அப்படியே தேவனோடு நடவுங்கள்.

செய்தியின் தலைப்பு: அவர் தமது பேரிலே தானே

ஆணையிட்டார், 54-1212

சகோ.பிரன்ஹாம் தமது தலையில் அணிந்த சிறிய முடி பாகம்

32. சில வருடங்களுக்கு முன்பு, சுமார் பதினைந்து வருடங்களுக்கு முன்பு சவரன் தொழில் செய்யும் ஒரு மனிதனுடன் நான் வேட்டையாடுவது வழக்கம், அவர் கால் காய்ப்பு மருத்துவ விற்பன்னரும் ஆவார் (chiroprapist). அதாவது, பாதங்களில் மரத்துப் போன சதைகளை வெட்டியெடுப்பவரும் கூட. அக்காலமானது கடினமான ஒரு காலமாயும், பணம் இல்லாத ஓர் காலமாயும் இருந்தது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்களா? ஆகவே என்னுடைய சவரத் தொழில் செய்யும் நண்பனான இவர்... நான் என்னுடைய தலை மயிரை சீவிக் கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது... அவர் என்னுடைய தலை மயிரை கத்தரித்துக் கொண்டிருந்தார். தோளின் மீது பொடுகு இருப்பதை அவர் கண்டார். அவர், “பில்லி, நீங்கள்... உம்முடைய மேற்சட்டையின் மேல் அதிக பொடுகு விழுந்துள்ளது. ஆதலால் உமக்கு, மயிரை தூய்மையாக்கும் நுரைக்கின்ற திரவத்தை (shampoo – ஷாம்பூ) சிறிது தடவி சுத்தமாக்க வேண்டும்” என்று கூறினார்.

ஆகவே நான், “சரி, ஜிம்மி” என்று கூறினேன்.

33. ஆகவே அவர் அமெரிக்க கரடி இன வகை (coon) வேட்டையைக் குறித்து பேசிக் கொண்டேயிருந்து, சற்று திரும்பி, என் தலையில் தடவவேண்டிய “லக்கி டைகர் ஷாம்பூ” என்று நினைத்து கார்பாலிக் ஆசிட் திரவத்தை என் தலையில் கொட்டி விட்டார். (நான் அவருடைய போதகராக இருந்தேன்; அவர் ஞாயிறு பள்ளி பாடங்களை கற்றுக் கொடுப்பவராக இருந்தார்; அவர் ஒரு அருமையான மனிதன் ஆவார்.)

34. அநேக வாரங்கள் நான் என் தலையின் மேல் ஒரு சிறிய தொப்பியை அணிந்திருந்தேன் (காலில் போடும் காலுரை செய்யப்படும் துணியினால் நெய்யப்பட்டது – தமிழாக்கியோன்). இன்றுவரை அது என்னை தொந்தரவு செய்கின்றது. பாருங்கள்? அந்த சிறிய... என் தலையோடு இன்னும் மிருதுவாயிருக்கின்றது.

35. ஆகவே, இல்லை. அது-அது-அது- இப்பொழுது பரவாயில்லை. ஏனெனில் கடந்த இரவு நான் சற்று பாதிக்கப்பட்டேன்.

36. ஒரு சிறிய முடிபாகத்தை நான் அணிந்துக்கொள்ள என் மனைவி வாங்கி வந்திருந்தாள். பிரசங்கப் பீடத்தில் என்னால் தொப்பியை அணிந்து கொள்ள முடியாது. ஏனெனில் அது கிறிஸ்துவுக்கு மரியாதை குறைவைக் கொண்டு வரும். ஒரு சிறியத் தொப்பியை அணிவேனென்றால், ஜனங்கள் “நீ ஒரு அத்தியட்ச குருவாக விரும்புகிறாயா” (பிஷப்) என்று கூறுவர். அது ஒரு பிரச்சனையான காரியம். என் மனைவி அதை எனக்கு வாங்கி வந்தாள். ஆனால் அதை அணிந்து கொள்ள போதுமான துணிவு எனக்கில்லை. அதை அணிய வேண்டுமென்று விரும்பினேன். ஆனால் அதைச் செய்ய வில்லை. ஏனெனில் அது ஏதோ ஒன்றை பிரதிபலித்துவிடுமோ என்று பயந்தேன். உங்களுக்குத் தெரியுமா? ஆகவே அதை அவ்விதமாகவே விட்டுவிட வேண்டியதாயிற்று.. அவ்வாறு நான் யூகிக்கின்றேன்.

நம்பமுடியாதது, ஆனாலும் உண்மை!, ஜூன் 2, 1964

நாம் முடிவு காலத்திலிருக்கிறோம். ஆண்டவருடைய வருகையைத் தவிர, வேறெதுவும் நிகழப் போவதாக எனக்குத் தெரியவில்லை.

சகோ. பிரன்ஹாம்

ஏதோவொன்று சம்பவிக்கப்போகிறது என்று பறவைகளுக்குத் தெரியும்

சென்ற டிசம்பர் மாதம் 13ம் தேதி, தினமணி இணையதள செய்தியில் வர்தா புயலில் பறவைகள் தப்பியது எப்படி? என்ற தலைப்பில் ஒரு செய்தி வெளியாகியிருந்தது. அதில் ஒரு சம்பவம் இடம்பெற்றிருந்தது:

"வர்தா" புயலை மனிதர்களைப் போல பறவைகளும், எதிர் கொண்டு தப்பித்துள்ளன.

வானிலையை முன்கூட்டியே அறியும் அதிநவீன சாதனங்கள் மூலம் புயலை அறிந்து மனிதர்கள் தப்பியுள்ளனர். ஆனால், எந்தச் சாதனங்களும் இல்லாமல் பறவைகள் புயலை எதிர் கொண்டதும் ஆச்சரியம்தான்.

"சிவப்பு போஜா" என்ற வர்தா புயல், சென்னையைத் திங்கள் கிழமை உலுக்கி எடுத்துவிட்டது. 120 கி.மீ. வேகத்தில் வீசிய புயலால் 15 ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட மரங்கள் சாய்ந்தன. போக் குவாத்து முடங்கும் அளவுக்கு சாலைகள் எங்கும் மரங்களாகவே முறிந்து கிடந்தன.

இதில், சென்னை பூம்புகார் நகர் பகுதியில் முறிந்து கிடந்த மரத்தின் கிளையில் ஒரு பறவையின் கூடு ஒன்று இருந்தது. ஆனால், முட்டைகள் எதுவும் இல்லை. புயல் வருவதை முன்கூட்டியே தெரிந்து பறவைகள் அந்தக் கூண்டுகளில் இருந்து பறந்து சென்றிருக்க வேண்டும்.

புயல் வீசியபோதும் வானில் பறவைகள் எதுவும் தென்படவில்லை. மனிதர்களைப் போல அவையும் பாதுகாப்பான இடங்களைத் தேடிச் சென்றுவிட்டன.

இதைக் குறித்து சகோ. பிரன்ஹாம் பேசின ஒரு செய்தியிலிருந்து:

333. நானும் பில்லியும் விமானத்தைவிட்டு இறங்கி இந்தியாவை அடைந்தபோது ஒரு ஆங்கிலப் பத்திரிகையை நான் படிக்க நேர்ந்தது. அதில் “பூகம்பம் நின்றுவிட்டிருக்க வேண்டும். பறவைகள் திரும்பி வருகின்றன” என்ற விவரம் அச்சிடப்பட்டிருந்தது. ஒரு விசித்திரமான சம்பவம் நிகழ்ந்தது.

334. இந்தியாவில் நம்மைப்போன்று கம்பிகளினால் செய்யப்பட்ட வேலிகள் கிடையாது. அவர்கள் அடைப்புக்காகக் கற்பாறைகளை உபயோகிக்கின்றனர். அவர்கள் வீடுகளையும் கற்பாறைகளைக் கொண்டே கட்டுகின்றனர். இந்தியாவில் எங்கும், எல்லாவிடத்திலும் உஷ்ணமாகவே உள்ளது. ஓ... மலைகளின் மேல் வசிப்பவரைத் தவிர. கல்கத்தா முழுவதிலும் ஜனங்கள் தெருக்களில் வாழ்ந்து மரிக்கும் அளவிற்கு பட்டினி கிடக்கின்றனர்.

335. இப்பொழுது, ஆகவே அவர்கள் மதில்களை வீடுகளின் பக்கத்தில் சுற்றிலும் கற்பாறைகளினால் கட்டுகின்றனர். ஆடுமாடு களுக்கென்று அவர்கள் கிணறுகளை வெட்டி, அதைச் சுற்றிலும் மதில்கள் கட்டுகின்றனர்.

336. ஏதோ ஒன்று திடீரென்று சம்பவிக்கத் துவங்குகிறது. சிறு பறவைகள் இம்மதில்களில் காணப்படும் இடைவெளிகளில் கூடுகட்டி குஞ்சு பொறித்து குஞ்சுகளை வளர்க்கின்றன. ஏதோ ஒன்று சம்ப விக்கத் துவங்குகிறது.

337. ஒவ்வொரு நாளும், உஷ்ணம் அதிகமாகும்போது ஆடுமாடு கள் மதிலின் அருகிலுள்ள கிணறுகளின் கீழ் நிழலுக்காக வந்து நிற்கும்.

338. அந்தச் சிறு பறவைகள் யாவும் அந்த இடங்களில் வசிக்கின்றன. சடுதியாக ஏதோ ஒரு காரணத்தால் பறவைகள் பறந்துசென்று கூடுகளுக்குத் திரும்புவதில்லை. நான் சிறு பறவைகளைக் குறித்து அன்று கூறினேன் அல்லவா? பாருங்கள்? ஏதோ சில காரணங்களால் அவைகள் பறந்து விடுகின்றன. வெளியே சென்ற அவைகள் தங்கள் கூடுகளுக்கு திரும்புவதில்லை. அவை வயல்வெளிகளில் அல்லது மரங்களில் அமர்ந்துகொள்கின்றன.

339. அதுபோன்று ஆடுமாடுகளும் வயல்வெளிகளில் சென்று ஒன்றையொன்று தழுவிக்கொண்டு நிற்கும். அவை தங்கள் ஸ்தலங்களுக்குத் திரும்புவதில்லை. அதுதான் செய்வதற்கான சரியான வழியாகும். ஏதோ ஒன்று சம்பவிக்கப் போகின்றது என்று அவை களுக்குத் தெரியும்.

340. அப்பொழுது திடீரென்று பூகம்பம் உண்டாகி, கற்பாறை மதில்கள் பூகம்பத்தினால் அசைந்து விழுந்து போகின்றன.

341. பூகம்பம் நின்றவுடன், மூன்று நான்கு நாட்களாக திரும்பி வராத பறவைகள் தங்கள் கூடுகளுக்குத் திரும்புகின்றன. “அவைகள் கூடுகளுக்குத் திரும்புவதால் பூகம்பங்கள் நின்று போயிருக்கும்” என்று ஜனங்கள் அறிந்துகொள்கின்றனர்.

342. ஏன்? நோவாவின் காலத்தில் ஆடுமாடுகளையும் பறவைகளையும் பேழைக்குள் போகச் செய்த அதே தேவன் பாதுகாப்பான ஸ்தலத்துக்கு அவைகளை இன்று பறக்கச் செய்ய முடியும் என்று நீங்கள் விசுவாசிக்கிறீர்கள் அல்லவா? (சபையார் “ஆமென்” என்கின்றனர் – ஆசி.)

இரண்டாம் முத்திரை, மார்ச் 19, 1963 மாலை

நான் எந்த மகத்தான எழுப்புதலையும் எதிர்நோக்கியிருக்கவில்லை. அதைக் குறித்த காரியம் என்னவெனில், எழுப்புதல் வந்து போய் விட்டது, நீங்களோ அதை அறியவில்லை. அது எப்பொழுதுமே அவ்வாறு தான் இருந்து வந்துள்ளது. நீங்கள் ஏதோவொன்றிற்காக எதிர்நோக்கியிருக்கிறீர்கள், சாத்தான், “இங்கே மகத்தானது இருக்கப்போகிறது, இங்கே மகத்தானது இருக்கப் போகிறது” என்று தொடர்ந்து கூறிக்கொண்டிருப்பான். மேலும் அது சரியாக உங்கள் பக்கத்தில் கடந்து செல்லும். யோவான் ஸ்நானன் பூமியில் வந்திருந்த போது, நீதிமான்கள் கூட அவனை அடையாளம் கண்டு கொள்ளவில்லையே? சீஷர்கள், “எலியா எப்போது வருவார்?” என்று கேட்கவில்லையா?

அவரோ, “அவன் ஏற்கனவே வந்தாயிற்று, நீங்களோ அதை அறியவில்லை” என்றார்.

தீவிரமாய் வந்து அங்கே ஓடித்தப்பித்துக் கொள், 58-0202, பத்தி எண் 12

குடும்ப ரிஜம்

FAMILY PRAYER

ஆனாலும் கர்த்தாவே, அநுக்கிரககாலத்திலே உம்மை நோக்கி விண்ணப்பஞ் செய்கிறேன்; தேவனே, உமது மிகுந்த கிருபையினாலும் உமது இரட்சிப்பின் சத்தியத்தினாலும் எனக்குச் செவிகொடுத்தருளும்.

சங்கீதம் 69:13

இதைக் குறித்து சகோ. பிரன்ஹரம் கூறுவதை இங்கு வரசிக்கலாம்:

இன்றைக்கு அநேகர்... சபைக்கு செல்லத் துவங்கும் ஒரு-ஒரு குடும்பத்தினரை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். தேவன் அந்த குடும்பத்தினரின் வாழ்நாட்களில் அவர்களை சுகப்படுத்தி, ஆசீர்வதித்து, பரிசுத்த ஆவியைக் கொடுப்பார். சிறு பிள்ளைகள் உணவு மேசையைச் சுற்றிலும் வந்து ஜெபிப்பார்கள். அவர்கள் படுக்கைக்குப் போகும் முன்பு ஜெபிப்பார்கள். தகப்பனும் தாயும் கைகோர்த்து ஜெபம் செய்வார்கள். அவர்கள் இப்படி தொடர்ந்து செய்து கொண்டு வரும்வரைக்கும், அவர்கள் ஒரு குடும்பமாக நிலைத்திருப்பார்கள்.

வேறொருவரால் விளையும் பாதிப்பு, 62-1013, பத்தி எண் 62

ஆகையால் நாமும் கூட ஓர் இல்லற வாழ்க்கை இக்கட்டை உடையவர்களாயிருக்கிறோம். வீட்டு வாழ்க்கையானது மேலோட்டமான தண்ணீருக்குள் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது போன்றே தென்படுகிறது. அது வழக்கமாக ஒரு வீட்டில் அந்த தகப்பனார், குடும்பத்தின் தலைவர், காலையில் அமர்ந்து, அவர் தன்னுடைய குடும்பத்தோடு

பேசுவார். அவர்கள் யாவரும் பண்டைய குடும்ப வேதாகமத்தை எடுத்து, ஒரு சிறு பகுதியை வாசித்து விட்டு, யாவருமாய் மேஜையைச் சுற்றிச் சேர்ந்து ஜெபத்தை ஏற்றிடுப்பர். நீங்களோ அதை இனி ஒருபோதும் காண்பதில்லை. பொழுது சென்றவுடனே, தாயார் பாத்திரங்களைக் கழுவின பின்பு, அவர்கள் யாவரும் உள்ளே ஒன்றுசுவிடி, வேதாகமத்திலிருந்து மேலும் ஒரு சில பகுதிகளை வாசித்து விட்டு, படுக்கைக்குச் செல்லும் முன்னெயிப்பார்கள்.

அந்நாட்களில் இளைஞர் புரியும் தீயச்செயலைக் கண்டறிவது நிச்சயமாகவே ஒரு-ஒரு கடினமான காரியமாய் இருந்தது.

சரித்திரத்திலிருந்து அவரை வெளியேயெடுத்துயா்த்துதல், 58-1001, 4த்தி எண் 16

இப்பொழுது, இப்புத்தாண்டை துவங்குவதற்கு நீங்கள் யாவரும் சரியான உணர்வோடு இருக்கிறீர்களா? ஆமென். இப்புத்தாண்டில் சரியான சீரோடு இங்கிருந்து வெளியே செல்லுங்கள். கர்த்தரை சேவிக்கிறவர்களாய் நாம் இவ்வாண்டை சரியாக ஆரம்பிக்கப் போகிறோம். எத்தனை பேர் இக்காலையில் எழுந்து, பழைய ஆண்டுக் காகவும், அது உங்களுக்கு எவ்வளவு முக்கியம் வாய்ந்ததாயிருந்தது என்பதற்காகவும் நன்றி செலுத்தி, பழையனவற்றை மறந்து விடும்படி அவரைக் கேட்டுக் கொண்டீர்கள்? எனவே நாம் நமது படுக்கையண்டையில், எழுந்திருக்கும்போது அதைச் செய்கிறோம். அதன்பிறகு நாம் மேசைக்கு வந்து, வழக்கமான குடும்ப பலிபீடமாக அது இருக்கிறது; அவர்கள் அங்கே மேசையைச் சுற்றிலும் சூடி வந்து ஜெபிப்பார்கள்...

எனவே நாம் எப்பொழுதும் படுக்கைக்கு செல்லும் முன்னர், இரவில் ஜெபிக்கிறதை ஒரு பழக்கமாக கொள்ள முயற்சிக்கிறோம். நான் மனந்திரும்பினது முதல் அதை என் பழக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறேன். அதிகாலையில் நான் எழுந்து, அது அதிக இருளாயிருந்தாலும் பணி மூட்டமாயிருந்தாலும், நான்-நான் எங்கே போகிறேன் என்பதே தெரியாமல் நடந்து செல்வேன். ஆனால் நான் அவரிடம் என் கரத்தைப் பிடித்து, அந்த நாள் முழுவதும் நடத்தும்படி கேட்பேன்.

வெளிப்படுத்தின விசேஷம், 4ம் அதிகாரம், இரண்டாம் பாகம், 61-0101, 4த்தி எண் 11

இப்பொழுது, சகோதரனே, நாம் அவனுடைய எல்லையை விட்டு முழுவதுமாக திரும்பி வந்து விடுவோம்; நாம் தேவனிடம் திரும்புவோம்; பீடத்தண்டை திரும்பி வருவோம்; இடித்துப்போட்ட பலிபீடத்தை திரும்பக் கட்டுவோம். உங்கள் வீட்டைக் கட்டுங்கள். மேஜையை விட்டு சீட்டுக்கட்டுகளையும் (cards), பழைய காதல்கதைப் புத்தகங்கள் எல்லாவற்றையும் எடுத்துப்போடுங்கள். வேதாகமத்தைத் திறந்து, வேதத்தை வாசித்து ஜெபியுங்கள். வெறுமனே முழங்கால்படியிட்டு, “என்னுடைய குடும்பத்தையும், மேரியையும், ஜோவையும், ஜானையும், அவர்கள் யாவரையும் ஆசீர்வதியும்” என்று கூறிவிட்டு, படுக்கைக்குப் போய் விட வேண்டாம். இல்லை, ஐயா. அங்கேயே தேவனோடு தரித்திருங்கள். ஓ, என்னே.

எதிர்பார்த்தல்கள், 61-0308, 4த்தி எண் 80

தந்தைமார்களே, தாய்மார்களே, உங்கள் வீட்டில் ஓர் பலிபீடத்தை ஏற்படுத்தி, தொலைக்காட்சி பெட்டியை எடுத்துப் போட ஆயத்தமா? மேசையின் மேலுள்ள சீட்டுக்கட்டை தூக்கி எறிய ஆயத்தமா? உங்கள் பிள்ளைகள் படிக்கும் ‘காமிக்ஸ்’ புத்தகங்கள், பிசாசு அவர்களுக்கு கொடுக்கப்போகும் அதிர்ச்சிக்கு அவர்களுடைய பிஞ்சு உள்ளங்களை ஆயத்தப்படுத்துகின்றன. உங்கள் பழைய குடும்ப பலிபீடத்தை மறுபடியும் நிலைநாட்ட ஆயத்தமா? அல்லது இப்பொழுதுள்ள உங்கள் வாழியில் நீங்கள் தொடர்ந்து செல்ல விரும்புகிறீர்களா? நீங்கள் தொடர்ந்து செல்ல விரும்பினால், அதை விட்டு வெளியே வரும் நிலையில் நீங்கள் இன்னும் இல்லை.

இன்னும் ஒருவிசை, கர்த்தாவே, 63-0120 E, 4த்தி எண் 133

இந்த சபை அதன் பேரில் தான் நிறுவப்பட்டது – தெய்வீக அன்பின் பேரிலும், ஒருவர் மற்றவர் பேரில் வைத்துள்ள சகோதர அன்பின் பேரிலும். ஓரிடத்தை விட்டு புறப்படும்போது, ஒருவர் மற்றவருடன் கைகுலுக்கும் சமயத்தில், ஒருவரை விட்டு ஒருவர் பிரிவதைத் [தாங்க முடியாமல்] அவர்கள் குழந்தைகளைப் போல் கதறுவார்கள். அவர்கள் அவ்வளவு அதிகமாக ஒருவரிலொருவர் அன்புகூர்ந்தனர். அவர்கள் வீட்டுக்கு நான் விஜயம் செய்யும்போது, வேதாகமம் திறந்து வைக்கப்பட்டு, கண்ணீரினால் நனைந்திருப்பதை

நான் கண்ட நேரங்கள் உண்டு. இரவு நேரங்களில் அவர்களுடைய வீடுகளுக்கு செல்லும்போது, தாய் தகப்பன்மார் ஒன்றுகூடி, சிறு பிள்ளைகள் அவர்களைச் சுற்றிலும் முழங்கால்படியிட்டு தரையில் இருப்பார்கள். பெற்றோர்கள் முழங்கால்படியிட்டு, அழுது ஜெபிப்பார்கள். நான் வாசற்படியில் நின்று காத்திருப்பேன், காத்திருப்பேன், காத்திருப்பேன். அவர்கள் ஜெபத்தை நிறுத்த மாட்டார்கள். நான் படிக்கட்டில் உட்கார்ந்து, அவர்களுக்காக காத்திருக்கும் நேரத்தில், நானே ஜெபிக்கத் தொடங்கி விடுவேன், பாருங்கள்.

உன்னைத் தாழ்த்து, 63-0714 E, 4த்தி எண் 97

இப்பொழுது, நான் வீட்டை விட்டு வந்த இக்காலையில் - நாங்கள் எப்போதுமே படுக்கையை விட்டு எழும்பும்போது, ஜெபிக்கச் செல்வோம்; நாங்கள் புறப்படும்போது, பிள்ளைகளும் நாங்கள் எல்லாரும் எங்கள் முன்பக்க அறையில் வைக்கப்பட்டுள்ள ஹொஃப்மன் வரைந்த 33 வயதில் கிறிஸ்துவின் முகம் (Hofmann's Head of Christ at Thirty-three) என்ற இயேசுவின் படத்தை நோக்கியவாறு சுற்றிலும் நிற்போம். நாங்களும் பிள்ளைகளும் எல்லாரும் ஒன்றாகக் கூடி, அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் எனக்காக ஜெபிப்பார்கள். மனைவி எனக்காக ஜெபிப்பாள், நான் அவளுக்காக ஜெபிப்பேன். அதன்பிறகு நான் கடல்கடந்து எங்கு போக வேண்டுமோ அங்கு செல்வேன். கர்த்தருடைய ஊழியத்திற்காக நாங்கள் எங்களையே அவருக்கு ஒப்புவிக்கிறோம்.

அவருடைய தவறாத வாக்குத்தத்த வசனங்கள், 64-0120, 4த்தி எண் 125

இயேசு அந்த வீட்டை விட்டு தூரமாகப் போனபோது, வியாதியும் துக்கமும் உள்ளே வந்தன, இயேசு உங்கள் வீட்டை விட்டு தூரமாகப் போகும் போது, வியாதியும் துக்கமும் உள்ளே வரும். ஆம், ஐயா. கவனியுங்கள். இயேசுவை உங்கள் வீட்டை விட்டு புறம்பாக்குவீர்கள் என்றால், குடும்ப ஜெபத்தை நிறுத்துவீர்களானால், வேதாகமம் வாசிப்பதை நிறுத்துவீர்களானால், உங்கள் வீடுகளில் இன்னும் இதுபோன்ற காரியங்களைச் செய்வீர்கள் என்றால், உங்கள் வீடுகளில் பிரச்சனைகள் வருவதைப் பார்க்கலாம். அது உண்மை.

நீ இதை விசுவாசிக்கிறாயா?, 53-0906 A, பத்தி எண் 72

தாவீதைக் கவனியுங்கள். சிறு தாவீது ஒரு அருமையான, விசுவாசமுள்ள வீட்டில் வளர்க்கப்பட்டிருப்பான் என்பதில் சந்தேகமில்லை, அவனுடைய தகப்பனாகிய ஈசாய் (Jesse) என்பவன் தேவனுடைய மகத்தான மனிதன். இரவில் படுக்கைக்கு செல்வதற்கு முன்பாக, எல்லாப் பையன்களையும் கூடிவரப்பண்ணி, குடும்ப ஜெபத்தை ஏற்றித்திருப்பான் என்பதில் சந்தேகமில்லை: ஒருவேளை புஸ்தகச் சுருளை வாசித்திருப்பான், செங்கடலைப் பிளந்த மகத்தான யேகோவாவைப் பற்றிப் பேசியிருப்பான்; அக்கினிஸ்தம்பத்தையும், இந்தக் காரியங்கள் எல்லாவற்றையும் பின்தொடர்ந்து, அவர்களை வெளியே கொண்டு வந்த மகத்தான தீர்க்கதரிசியாகிய மோசேயைக் குறித்துப் பேசியிருப்பான். அது விசுவாசத்தை உண்டாக்கினது. “விசுவாசம் கேள்வியினால் வரும், தேவனுடைய வசனத்தைக் கேட்பதினால் வரும்.”

விடாமுயற்சி, 62-0520, பத்தி எண் 29

நாம் காலையில் படுக்கையை விட்டு எழும்பும்போது, முதலாவது காரியமாக ஒன்றாகக் கூடி ஜெபிக்க வேண்டும், அதன்பிறகு இரவில் நாம் படுக்கைக்குப் போகும்போதும் ஜெபிக்க வேண்டும்.

வெட்கப்படுதல், 65-0711, பத்தி எண் 82

நீங்கள் சபையிலிருந்து வீட்டிற்குச் சென்று, உங்களால் முடிந்தளவு சிறந்த முறையில் ஜீவிக்க முயன்றும், உங்களுடைய குடும்பத்தினரை ஒருபோதும் ஒன்று சேர்த்து ஜெபிக்கும்படி கொண்டு வராமலும், உங்களுடைய வீட்டில் ஒருபோதும் ஜெபமே செய்யாமலும் இருந்து வருகிற உங்களைக் குறித்து என்ன? அந்தக் காரணத்தினால் நாம் இளைஞர்கள் புரிகின்ற தீயசெயல்களையும், நாம் பெற்றுள்ள இக்காரியங்களையும் உடையவர்களாயிருக்கிறோம். அந்தக் காரணத்தினால் தான் அமெரிக்க இல்லங்கள் ஒற்றுமை குலைந்தவைகளாக காணப்படுகின்றன. இன்றிரவே புதியதாகத் துவங்க நீங்கள் வரமாட்டீர்களா? நீங்கள் அதைச் செய்வீர்களா?

கல்லறையிலிடுதல், 57-0420, பத்தி எண் 130

1937-ல் அமெரிக்காவில் ஏற்பட்ட வெள்ளப்பெருக்கு (1937 Flood)

1937ம் ஆண்டில் இவ்வூரில் ஏற்பட்ட வெள்ளத்தின் போது, மண்ணால் போடப்பட்ட தரையுள்ள இங்கேயிருந்த இந்த பழைய சபைக்கட்டிடமானது வெள்ள நீரினால் நிறைந்திருந்தபடியால், ஒரு இழுவைப் படகில் நாம் கட்டிடத்தின் கூரை வரையிலும் செல்லக்கூடிய அளவுக்கு இருந்தது. அன்றிரவில் நான் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித் துவிட்டு எனது வேதாகமத்தை திறந்தபடி பிரசங்க பீடத்தில் வைத்து விட்டு நான் வீடு திரும்பிய பிறகு, வெள்ளம் ஏற்பட்டு, மேலே வரைக்கிலும் பெருகியது.

நான் வெள்ளம் வரும் என்று முன்னுரைத்திருந்தேன். “இங்கே இந்த ஸ்பிரிங் தெருவில் 22 அடி அளக்கப்படுவதைக் கண்டேன்” என்று நான் கூறினேன்.

ஜிம் வைஸ்ஹார்ட் என்ற வயதான சகோதரனும் ஏனையோரும் அதைக் குறித்து என்னைக் கேலி செய்தனர். சகோதரன் ஜார்ஜ் அவர்களே, அது உங்களுக்கு ஞாபகமிருக்கிறதா? அவர், “பில்லி, 1884ல் ஸ்பிரிங் தெருவில் ஏற்பட்ட வெள்ளத்தில் சுமார் ஆறு அங்குல உயரத்திற்குத்தான் தண்ணீர் பெருகியது” என்று என்னிடம் கூறினார்.

ஆகாயத்திலிருந்து ஒரு மனிதன் இறங்கி வருவதையும், அவன் ஒரு அளவு கோலை எடுத்து, இருபத்திரண்டு அடி உயரத்தை ஸ்பிரிங் தெருவில் அளந்தான் என்பதை நான் கண்டேன்” என்று நான் அவரிடம் கூறினேன்.

“நீங்கள் உணர்ச்சிவசப்பட்டு விட்டீர்கள்” என்று அவர் பதிலளித்தார்.

“நான் உணர்ச்சிவசப்படவில்லை. அது கர்த்தர் உரைக்கிறது என்னவென்றால் என்பதாக இருக்கிறது” என்று நான் கூறினேன்.

ஸ்பிரிங் தெருவில் வெள்ளம் எவ்வளவு அடி உயரத்துக்கு இருந்தது என்பதை அவர்களிடம் கேளுங்கள். மிகவும் சரியாக இருபத்திரண்டு அடி உயரத்துக்கு அது இருந்தது.

அன்றிரவில் நான் பிரசங்கித்து விட்டு வைத்துவிட்டு வந்த அந்த பழைய வேதாகமம் நான் வைத்து விட்டு வந்த அதே இடத்தில்... மழை பெய்ய ஆரம்பித்து, வெள்ளம் பெருக்கெடுத்தது, இப்பழைய சபையில் இருந்த இருக்கைகள், கட்டிடத்தின் கூரை வரையிலும் வெள்ளத்தில் உயர கொண்டு போகப்பட்டது, உள்ளே வெள்ள நீர் நிறைந்திருந்து எல்லாவற்றையும் மேலே கொண்டுபோய்விட்டது; பிரசங்க பீடமானது மேலே போய் விட்டது. பிறகு அவைகள் கீழே வந்து விட்டன, ஒவ்வொரு இருக்கையும் அதன் அதன் இடத்தில் திரும்பி வந்து இறங்கி நின்று விட்டது. வெள்ள நீரினால் மேலே கொண்டுபோகப்பட்ட வேதாகமமும் திரும்ப அதனிடத்திற்கு வந்து எந்த அதிகாரத்தில் திறந்து வைக்கப்பட்டு அங்கே விடப்பட்டு இருந்ததோ, அதே அதிகாரம் திறந்து வைக்கப்பட்டு இருந்தது. இவ்வளவு தண்ணீர் பெருகியிருந்துங்கூட, இவ்வாறு நிகழ்ந்தது.

“வானமும் பூமியும் ஒழிந்துபோம், என் வார்த்தைகளோ ஒழிந்து போவதில்லை.”

செய்தி: இரக்கத்தின் சிங்காசனமும் நியாயத்தீர்ப்பின் சிங்காசனமும், ஜனவரி 8, 1961, 4-வது எண் 137-143

1937-ல் சபைக் கட்டிடத்தின் கூரை வரையிலும் கொண்டு போகப்பட்ட பிரசங்க பீடம்

1930-களில் இருந்த பிரன்ஹாம் சவுடார்ம்

ஓர் அற்புதமான சாட்சி

Voice Of God இணையதளமான www.branham.org -ல் வெளியான ஒரு அற்புதமான சாட்சி:

நாள்: 17-2-2016

அன்புள்ள சகோதர சகோதரிகளே, நான் தேவனுடைய மகிமைக்காக இந்த சாட்சியை உங்களோடு பகிர்ந்து கொள்ளலாம் என்று உணருகிறேன். கொஞ்ச காலமாக எனது மூக்கிலிருந்து இரத்தம் (nosebleeds) வந்து கொண்டிருந்தது. சென்ற மாதத்தில் ஒரு நாள், நான் “**வழிநடத்தும் தன்மை** (Leadership - 65-1207)” என்ற செய்தியைக் கேட்டுக் கொண்டே என்னுடைய காலை தேனீரைத் தயாரித்துக் கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது என்னுடைய மூக்கிலிருந்து இரத்தம் வடியத் தொடங்கியது.

மூக்கிலிருந்து இரத்தம் வடிவது வழக்கமாகையால், நான் அதிக கவலைப்படாமல், நான் ஒரு காகித துண்டை எடுத்து, என்னுடைய மூக்கைத் துடைத்து விட்டு, தேனீர் தயாரிப்பதை தொடர்ந்து செய்தேன். அதே நொடியில், சகோதரன் பிரன்ஹாம், யாரோ ஒருவர் அவரிடம் ஒரு சீட்டைக் கொடுத்த போது தான் பேசுவதை நிறுத்தினார்.

செய்தியின் தலைப்பு: வழிநடத்தும் தன்மை (65-1207)

பத்தி எண்: 31-32

சரி, ஐயா. (சகோதரன் பிரன்ஹாமிடம் ஒரு சீட்டு கொடுக்கப்படுகிறது - ஆசி). “இங்குள்ள ஒரு ஸ்திரீக்கு மூக்கிலிருந்து இரத்தம் வடிந்து கொண்டிருக்கிறது. அவளுக்கு காக ஜெபிக்கவும்.”

நாம் ஜெபம் செய்வோம்,

அன்புள்ள தேவனே, உம்மை வேண்டிக் கொள்கிறேன். கர்த்தாவே, நீர் மகத்தான பரிகாரி. உமது கிருபையும் இரக்கமும் இப்பொழுதே இந்த அருமை ஸ்திரீயைத் தொட்டு, இரத்தம் வடிந்து கொண்டிருப்பதை நிறுத்த வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொள்கிறேன். விசுவாசிக்கும் ஜனங்களாகிய நாங்கள் ஒன்று கூடியுள்ளோம். இந்த ஸ்திரீ தேவனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு அனுபவிக்கவும், ஜனங்களுடன் ஐக்கியங்கொள்ளவும் இங்கு வந்திருக்கிறாள். கர்த்தாவே, இப்பொழுதே நீர் சத்துருவைக் கடிந்து கொண்டு, இரத்தம் வடிவதை நிறுத்துமாறு உம்மை வேண்டிக் கொள்கிறேன். இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தில். ஆமென். (நாம் அதை விசுவாசிக்கிறோம்...?)

நான் அந்தக் காகிதத் துண்டை கீழே எறிந்து விட்டு, என்னுடைய கரத்தை உயர்த்தி, கர்த்தராகிய இயேசுவை துதித்தேன்! மூக்கிலிருந்து வந்த இரத்தம் உடனடியாக நின்று விட்டது! அதற்குப் பிறகு மூக்கிலிருந்து இரத்தம் வருவதேயில்லை. இந்தச் செய்தி யானது உண்மையாகவே ஜீவிக்கும் வார்த்தையாக உள்ளது! இந்தச் செய்தி எங்களுக்கு தேவனுடைய சத்தமாக உள்ளது! தேவன் தம்மைத் தாமே எங்களுக்கு தனிப்பட்ட முறையில் வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்! தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம்!

தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக,

சகோதரி மேரி, ஞ்சான், அரிசோணா, அமெரிக்கா

அந்தப் பரமதரிசனத்துக்குக் கீழ்ப்படியாதவனாயிருக்கவில்லை

Not Disobedient to the Heavenly
Vision

வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

முன்னுரை:

வேதவாக்கியங்கள் எல்லாம் ஊக்குவித்தலினால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன; ஆகவே 1 கொரிந்தியர் 12:27 முதல் 31 வரை தேவனால் ஊக்குவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தக் கடைசி நாட்களுக்காக தேவன் தம்முடைய சபையை ஒழுங்குக்குள் வைக்கிறார் என்பதும், புறஜாதிகளிலிருந்து அவருடைய நாமத்துக்காக ஒரு ஜனத்தை வெளியே அழைக்கும்படிக்கு பரிசுத்த ஆவியானவரின் வரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதும் என்னுடைய உத்தமமான விசுவாசமாகும். நான், “இயேசு கிறிஸ்து நேற்றும் இன்றும் என்றும் மாறாதவராயிருக்கிறார்” என்று தலைப்பிடப்பட்ட ஒரு சிறு புத்தகத்தை எழுதினேன். அப்புத்தகத்தில், நான் ஒரு சிறு பிள்ளையாயிருக்கும் போது, கர்த்தர் என்னை எவ்வாறு அழைத்தார் என்பதையும், நான் வளர்ந்து பெரியவனாகும் போது அவருக்காக வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது என்று அவர் என்னிடம் கூறினதையும் விளக்கியிருந்தேன். அவர் தம்முடைய ஜனங்களை அவரிடம் அழைக்கும்படி உதவி செய்யும்படி சுகமாக்கும் வரத்தை அவர் எனக்குக் கொடுத்தார். உங்களிடம் அப்புத்தகம் இல்லையென்றால், எனக்கு எழுதுங்கள். மூன்று வருடங்களுக்கு மேலாக அவர் வல்லமையான அற்புதங்களை நடப்பித்தார். அதன்பிறகு அந்த வரத்தை பெற்றுக்கொள்ளும்படிக்கும், அவருக்கு ஊழியம் செய்யும்படிக்கும் அவர் என்னை அழைத்தார். எனக்குப் பிரியமான நண்பர்களில் அநேகர் தங்களை விட்டு விலகிச் சென்று விட வேண்டாம் என்று என்னிடம் கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொண்டனர், நானும் அவர்களோடு தங்கியிருந்தேன். அதன் காரணமாக, அந்த வரமானது 5 வருடங்களுக்கு மேலாக என்னை விட்டு எடுக்கப்பட்டது. நான் ஜனங்களுக்காக ஊக்கமாக அழுது ஜெபித்த போதிலும், அது கிரியை செய்வதாகத் தோன்றவில்லை.

அதன்பிறகு ஒரு வருடத்திற்கு முன்பு, நான் என்னுடைய வீட்டைச் சுற்றியுள்ள இடத்தில் நின்று கொண்டிருந்த போது, ஆவியானவர் மீண்டும் என்னிடம் வந்தார்; தேவன் என்னை மன்னித்து, இரண்டத்தனையான வல்லமை எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கூறினேன். அவருக்காக என்னுடைய முதலாவது பிரயாணத்தில் அவர் செய்த சில காரியங்கள் இந்த புத்தகத்தில் உள்ளன.

அன்பானவர்களே, அந்த வரமானது போன போதுள்ள அந்த ஐந்து வருடங்களின் போது, சுகமானது என்னுடையதாக இருந்ததால், ஜனங்கள் சுகமாக்கப்பட்டதை நீங்கள் கண்டீர்களா? அந்த ஐந்து வருடங்களின் போது, மற்ற அநேக காரியங்களுக்காக துயரப்பட்டேன், எனவே என் அன்பு நண்பர்களே, நான் “பரிசுத்தவான்களுக்கு ஒருவிசை ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்ட விசுவாசத்திற்காக தைரியமாய்ப் போராடுகிற [யூதா 3]” வேளையிலே தயவுசெய்து எனக்காக ஜெபியுங்கள்.

கிறிஸ்துவின் சேவையில் உங்கள் உண்மையுள்ள,

சங்கை. வில்லியம் பிரன்ஹாம்

அன்பு வாசகரே,

சாட்சிகளையுடைய இப்புத்தகமானது நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மகிமைக்காகத்தான். நான் இதை எழுதுவது அந்த நோக்கத்திற்காக மட்டுமே.

1945ம் வருடம், மார்ச் மாதத்தில், ஒரு காலை வேளையில் ஏறக்குறைய 3.00 A.M. மணிக்கு நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து எனக்கு ஒரு தரிசனத்தைக் கொடுத்தார். அவர் அநேக தடவைகள் இதைச் செய்துள்ளார், அதற்காக நான் அவரை மிகவும் தாழ்மையோடே துதிக்கிறேன்.

இந்தத் தரிசனத்தின் தொடக்கத்தில், ஆவியானவர் என்னைத் திருப்பி, மேற்கு நோக்கி என்னைச் சுட்டிக் காட்டிய போது, நான் ஒரு சாலையில் வடகிழக்கில் நடந்து போய்க் கொண்டிருந்ததாகத் தோன்றியது. ஒரு மகத்தான மலை [பர்வதம்] எனக்கு எதிர்ப்பட்டது. அது கர்த்தருடைய பர்வதமாக இருப்பதாகத் தோன்றியது! அதில் ஒரு கோபுரம் இருந்தது, அதன் உச்சியில் உயரமான சபை கூர்கோபுரம் இருந்தது. அப்போது நான் மேற்கில் அம்மலையை நோக்கி போகும்படி கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டேன்.

நான் அம்மலையை ஒரு கதவு வழியாக அடைந்தேன்,

அதனுள்ளே ஒருசமயம் பனிவெண்ணிற நிறமாயிருந்த ஒரு வஸ்திரத்தை தரித்திருந்த ஒரு ஸ்திரீயைச் சந்தித்தேன். இப்பொழுது அந்த வஸ்திரமானது மிகவும் அழுக்காக இருந்தது. நான் சகோ. பில்லி பிரன்ஹாமா என்று அவள் என்னிடம் கேட்டாள், “நான் தான்” என்று நான் பதிலளித்தேன். அப்போது தன்னை திருமதி. மெதொடிஸ்ட் என்று அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டாள்.

அந்த அருமையான வெண் வஸ்திரத்தின் மேல் ஏன் அழுக்கு இருக்கிறது என்று அவளிடம் கேட்டேன். அவள், “நான் மிகவும் பிஸியாக இருக்கிறேன்” என்றாள். அப்போது நான் அவளிடம், “அது சரிதான்; மெதொடிஸ்டுகளாகிய உங்களுடைய சபையில் அநேக அமைப்புகளும் சங்கங்களும் கொண்டிருக்கிறீர்கள், கர்த்தருக்காக உங்களுக்கு அதிக நேரம் கிடையாது” என்றேன். அப்போது அவள், “நீர் என்னிடம் அனுப்பப்பட்டுள்ளீர் என்று நான் கூறினேன். ஒருவேளை என்னுடைய புருஷனை எழுப்ப வேண்டியிருக்கலாம்!” என்றாள். அதன்பிறகு அவள் மறைந்து விட்டாள்.

நான் என்னுடைய இடது பக்கத்தை நோக்கிப் பார்த்து, சுடப்பட்ட மென்மையான ரொட்டியின் (smooth-baked bread) ஒரு சிறு குவியலைக் கண்டேன். அதன் அருகில் வெண்மை நிற கோழிகள் (fowls) நின்று கொண்டிருந்தன, ஆனால் அவைகள் அதில் அதிகமான வற்றைப் புசிக்கவில்லை. அப்போது கர்த்தர் என்னிடம், “அவைகளை உனக்குத் தெரியுமா?” என்று கேட்டார். நான், “தெரியாது” என்றேன்.

அப்போது அவர், “அதுதான் உன்னுடைய கூடாரமாக இருக்கிறது, அவர்கள் ஜீவ அப்பத்தை இனி புசிக்க மாட்டார்கள். நான் உன்னை இந்த வழியாக அனுப்புகிறேன்” என்றார். அதன்பிறகு நான் மேற்கு நோக்கி பயணம் செய்தேன்.

அதன்பிறகு நான் ஒரு திறந்த வெளிக்குக் கொண்டு வரப் பட்டேன், அங்கே ஒரு மேடை அமைக்கப்பட்டிருந்தது. அது ஒரு பெரிய கூடாரம் அல்லது ஆடிட்டோரியத்தின் கீழ் இருப்பதாக காணப் பட்டது. அந்த மேடையின் பின்னால் திரைகள் இழுக்கப்பட்டிருந்தது. அப்போது அந்த திரைகளை பின்னால் இழுக்கும்படி கர்த்தர் என்னிடம் கூறினார், நான் அப்படி செய்த போது, ஜீவ அப்பத்தின் ஒரு மகத்தான மலையை கண்டேன். அப்போது அவர், “இதைக் கொண்டு போஷி”

என்றார். நான் சுற்றிலும் திரும்பி, வெண் வஸ்திரம் தரித்த ஜனங்கள் எல்லாவிடங்களிலும் இருந்து வந்து ஒரு பெரும் கூட்டமாக ஆவதைக் கண்டேன்.

இத்தரிசனம் முடிந்த பிறகு, அடுத்த நாள் இரவில், கர்த்தர் எனக்கு கொடுத்த படியே அதை என்னுடைய சபைக்கு விளக்கிக் கூறினேன்.

அன்பு வாசகரே, இப்பொழுது இதெல்லாம் உங்களுக்கு வினோதமாகத் தோன்றலாம், ஆனால் கடைசி நாட்களில் வாலிபர்கள் தரிசனங்களைக் காண்பார்கள் [அப். 2:17] என்று அவர் எவ்விதம் கூறியுள்ளார் என்பதை வேதவாக்கியங்களில் நீங்கள் வாசித்ததில்லையா?

அந்தத் தரிசனம் கண்ட சமயத்திலிருந்து ஏறக்குறைய மூன்று வார காலத்தில், மிசௌரியிலுள்ள செயின்ட் லூயிஸில் (St. Louis, Mo.) சங்கை. ராபர்ட் டாகெர்ட்டி என்ற பெயருடைய ஒரு ஊழியக்காரரிடமிருந்து எனக்கு ஒரு தந்தி கிடைத்தது. நான் ஒருவிசை வர வேண்டுமென்று அவர் என்னிடம் கேட்டுக் கொண்டார், என்னெனில் அவருடைய சிறிய மகளான பெற்றி (Betty) மரித்துக் கொண்டிருந்தாள். அவர்கள் அவளுக்காக மருத்துவ உதவியை நாடிச் சென்றிருந்தனர், மருத்துவர்கள் அவளுக்கு எவ்வாறு உதவி செய்யலாம் என்று தாங்கள் அறிந்திருந்த எல்லாவற்றையும் செயதிருந்தனர். ஆனால் அந்த பிள்ளையானது தொடர்ந்து மோசமாகிக் கொண்டேயிருந்தது, இப்பொழுது அது மரணத்துக்கு சமீபமாய் வந்தது.

அடுத்த பிற்பகல் வேளையில் சங்கை. டாகெர்ட்டியின் தகப்பனார் என்னுடைய வீட்டிற்கு வந்து, தம்முடைய மகன் கெண்டக்கியிலுள்ள ஆர்னால்ட்டிலிருந்து (Arnold, Ky.) தொலைபேசி மூலமாக அவரை அழைத்து, செயின்ட் லூயிஸிற்கு ஒருமுறை என்னை அழைத்து வரும்படி அவரிடம் கேட்டுக் கொண்டார். அது ஞாயிறு பிற்பகல் வேளையாக இருந்தது. அந்த இரவில், கூடாரத்தில் என்னுடைய சபை ஆராதனைகள் முடிந்த பிறகு, 11:30 P.M. மணிக்கு கெண்டக்கியிலுள்ள லூயிவில்லில், ஏழாவது தெரு ரயில் நிலையத்தில் சங்கை. டாகெர்ட்டியின் தகப்பனாரைச் சந்தித்தேன். மிசௌரியிலுள்ள செயின்ட் லூயிஸிற்கு போகும் ரயிலை நாங்கள் பிடித்தோம்.

அடுத்த நாள் காலையில் 10:00 மணிக்கு செயின்ட் லூயிஸிற்குப் போய்ச் சேர்ந்தோம். சங்கை. டாகெர்ட்டி அவர்களைச் சந்திப்பதற்காக முன்னரே ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது, அவர் எங்களுக்காக காத்துக் கொண்டிருந்தார். பிறகு நாங்கள் அவருடைய வீட்டிற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டோம். அங்கே அந்த சிறிய வியாதிப்பட்டிருந்த பெண் படுத்திருந்தாள். நான் அங்கே மிகவுமாக இருதயத்தை உடைக்கச் செய்யும் காட்சிகளில் ஒன்றை நேரில் கண்டேன்.

ஏறக்குறைய ஏழு வயதான ஒரு சிறு பெண் அங்கே படுத்திருந்தாள். அவளுக்கு இளம் பொன்னிறமான சுருள் முடி இருந்தது, எந்த பெற்றோருக்கும் அவள் இதயம் நிறைந்த அன்பாக இருந்தாள். அவள் வெறும் எலும்பும் தோலுமாக இருந்தாள், ஒரு மிருகத்தைப் போல நகத்தால் பிறாண்டிக்கொண்டும், கீறிக்கொண்டும், அலறிச் சத்தமிட்டுக் கொண்டும் இருந்தாள். அவர்களால் அவளை அமைதிபடுத்த முடியவேயில்லை. ஏறக்குறைய மூன்று மாதங்களாக அது இருந்து வருவதாக தாயாரும் தகப்பனாரும் கூறினார்கள். மருத்துவர்களால் அந்த வியாதியைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை என்று அவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால், அன்பு வாசகரே, நீங்கள் பின்னால் வாசித்தால், அது செயின்ட் லூயிஸிலுள்ள அன்பான ஜனங்களுக்கு சுகமளித்தலின் செய்தியைக் கொண்டு வருவதற்கான தேவனுடைய வழியாக இருந்தது [என்பதை அறியலாம்.]

டாகெர்ட்டி அவர்களின் குடும்பத்தை இதற்கு முன்பே எனக்குத் தெரியும், ஆனால் அச்சிறுமி இருந்த நிலையில் அவளை அடையாளம் காண முடியவில்லை.

நாங்கள் அந்த சிறுமிக்காக ஜெபித்தோம், ஆனால் பலன் கிடைக்கவில்லை. பட்டணத்தினுடைய அநேக முதன்மையான ஊழியக்காரர்களும், கிறிஸ்தவர்களும் அவளுக்காக ஜெபித்திருந்ததாக சங்கை டாகெர்ட்டி கூறினார். பிறகு சகோ. டாகெர்ட்டியும், அவருடைய தகப்பனாரும், நானும் எங்களுடைய ஜெபத்தைத் தொடர்ந்து செய்வதற்காக சபைக்கு திரும்பினோம். மீண்டும் ஜெபித்த பிறகு, நான் தனியாக ஜெபிக்கும்படிக்கு வெளியே போவதாக சகோ.டாகெர்ட்டி யிடம் கூறினேன். [அநேக நேரங்களில் தேவன் நம்மிடம் பேசும்படியாக அவர் நம்மை தனியாக கொண்டு போக வேண்டியுள்ளது.]அந்த

பிள்ளை சுகமடைவதற்காக என்ன செய்ய வேண்டுமென்று நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு இச்சமயத்தில்தான் எனக்குக் காண்பித்தார். நான் சகோ. டாகெர்ட்டியிடமும் அவருடைய மனைவியிடமும் துரிதமாகச் சென்று, நான் “**ஆவியானவர் உரைக்கிறதாவது**” என்பதைக் கொண்டிருக்கிறேன் என்பதை விசுவாசிக்கும்படி அவர்களிடம் கூறினேன். அவர்கள் என்னையும் அவர்கள் ஒருவர் மற்றரையும் எவ்விதம் நோக்கிப்பார்த்தார்கள் என்பதை நான் ஒருபோதும் மறக்கவே மாட்டேன்.

அவர்கள் அழுவோ அல்லது சத்தமிடவோ விரும்புவது போல தோன்றியது. அப்போது அவர்கள் திரும்பி என்னிடம், “சகோதரன் பிரன்ஹாமே, தேவன் உம்முடைய ஜெபத்தைக் கேட்டார் என்றும் தேவன் தெய்வீக சுகமளித்தலின் வரத்தை உமக்குக் கொடுத்திருக்கிறார் என்றும் நாங்கள் விசுவாசியாமல் இருந்தால், நெடுந்தூர பிரயாணம் செய்து நீர் வருவதற்காக நாங்கள் [ஆள்] அனுப்பியிருக்க மாட்டோம்” என்றனர். நான் இங்கே அதை சொல்வேணாக, டாகெர்ட்டி குடும்பமானது நான் எப்பொழுதும் சந்தித்ததிலேயே மிகவும் தாழ்மையான மற்றும் தேவனை நேசிக்கிற குடும்பங்களில் ஒன்றாகும்.

அதன்பிறகு தெளிந்த தண்ணீருள்ள ஒரு அகன்ற பாத்திரத்தையும் (pan) , ஒரு சிறிய வெள்ளைத் துணியையும் எடுத்துக் கொள்ளுமாறு சகோதரி டாகெர்ட்டியை நான் கேட்டுக் கொண்டேன். அவள் அப்படியே செய்தாள். அதன்பிறகு வியாதிப்பட்ட பிள்ளையின் படுக்கையின் கால்பாகத்தில், சகோ. டாகெர்ட்டி என்னுடைய வலது பக்கத்திலும், அவருடைய தகப்பனார் என்னுடைய இடது பக்கத்திலும் முழங்கால்படியிடுமாறு கேட்டுக் கொண்டேன். அந்தவிதமாகத்தான் அது எனக்குக் காட்டப்பட்டிருந்தது. அதன்பிறகு அந்த துணியை நனைத்து, பிள்ளையின் முகம், கரங்கள் மற்றும் பாதம் ஆகியவற்றைத் துடைக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டேன். சகோதரர்களும் நானும் ஜெபத்தில் இருக்க வேண்டியிருந்தது. இது செய்து முடித்த பிறகு, அவளுக்கான தரிசனமானது முடிவு பெற்று விட்டது.

அப்போது அந்தப் பிள்ளையை சுகமாக்கும்படியாக நம்முடைய அன்பான கர்த்தரிடம் வேண்டிக் கொண்டேன், அவரும் அவ்வாறே செய்தார். உடனடியாக அச்சிறு பிள்ளை அழுவதையும், தன்னுடைய

முடியினாடாக தன்னுடைய சிறு கரத்தை இழுப்பதையும் நிறுத்தி விட்டாள். அதன்பிறகு நான் வீட்டிற்குத் திரும்பினேன்.

ஏறக்குறைய மூன்று மாதங்கள் கழித்து, ஒரு பிற்பகல் வேளையில், என்னுடைய முன்பக்க நுழைவாயிலில் உட்கார்ந்திருக்கிற வேளையில், ஒரு கார் என்னுடைய வீட்டு முன்பாக நின்றது. ஒரு இனிய சுருள்முடியைக் கொண்ட கொழுத்த பெண் காரை விட்டு வெளியே குதித்தாள். அவள் ஓடி வந்து தன்னுடைய சிறு கரங்களை என்னுடைய கழுத்தைச் சுற்றிலும் போட்டுக் கொண்டாள். ஆம், அது சிறிய பெற்றி டாகெர்ட்டியாக (Betty Daugherty) இருந்தது. நண்பர்களே, அம்மாதிரியான காரியங்கள் தான் இவ்வுலகத்தின் ஐசுவரியங்களைக் காட்டிலும் எனக்கு அதிக முக்கியம் வாய்ந்தவைகளாக உள்ளன.

சகோ. டாகெர்ட்டியும் நானும் அதிக நேரமாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தோம், ஒரு சுகமளிக்கும் எழுப்புதலுக்காக நான் செயின்ட் லூயிஸிற்கு வர வேண்டுமென்று ஜனங்கள் விரும்புவதாக அவர் என்னிடம் கூறினார். நான் போகும்படி சம்மதித்தேன். அடுத்த ஞாயிறு அதை என்னுடைய சபையாரிடம் அறிவித்தேன். தரிசனத்தின்படி, ஜீவ அப்பமானது போஷிக்கப்பட வேண்டிய இடம் அதுதான் என்று நான் விசுவாசிப்பதாக அவர்களிடம் கூறினேன்.

அநேகர் என்னுடன் வர விரும்பினர், ஆனால் பெட்ரோல் அதிகமாக செலவாகாமல் இருப்பதற்காக நாங்கள் ஒரேயொரு காரை எடுத்துக் கொண்டோம். சபையிலிருந்து இரண்டு சகோதரிகளும், என்னுடைய மனைவியும், ஒன்பது வயது மகன் பில்லி ஜூனியரும், நானும் சென்றோம். எழுப்புதலின் போது சம்பவித்த காரியங்களில் சிலவற்றை சகோதரிகள் குறிப்பெடுத்துக் கொண்டனர். அவைகள் இந்த புத்தகத்தில் தேவனுடைய மகிமைக்காகவும், அவருடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவில் ஜனங்கள் விசுவாசம் வைக்கவும் மாத்திரமே எழுதப்பட்டுள்ளன.

By சங்கை. Wm. “பில்லி” பிரன்ஹாம்

இந்தப் புத்தகமானது ஒரு நாஸ்திகனுடைய கைகளிலோ அல்லது ஒரு இடத்தில் கேட்டு, வேறொரு இடத்தில் சொல்லும் ஒரு குற்றம்

கண்டுபிடிக்கிறவனின் (modern critic) கைகளிலோ கிடைக்குமானால், இதைத் தொடர்ந்து வாசிப்பதற்கு முன்பாக, தயவுசெய்து பரி. மத்தேயு 12:31-32 ஐ வாசியுங்கள்.

இது நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினாலே சங்கை. வில்லியம் பிரன்ஹாமுக்கு அருளப்பட்ட ஒரு தரிசனத்தினுடைய நிறைவேறுதலின் விவரமாக உள்ளது.

நாங்கள் 1945-ம் ஆண்டு, ஜூன் மாதம் 14ம் தேதி அருமையான காலை வேளையில், ஒரு காரில் ஜெபர்ஸன்வில்லை விட்டுப் புறப்பட்டு, சகோதரி கெர்ட்ருட் கிப்ஸ்-க்காக (Sister Gertrude Gibbs) நியூ ஆல்பெனிக்குக் காரோட்டிச் சென்று, பிறகு மிசெளரியிலுள்ள செயின்ட் லூயிஸிற்குப் போகத் தொடங்கினோம்.

நாங்கள் பயணம் செய்யும்போது, சுவிசேஷ பாடல்களைப் பாடினோம், வழியினூடாக அநேக தடவைகள் நிறுத்தினோம். இல்லினாயிஸில், காற்றினால் அசையும் கோதுமைகளையுடைய அழகான வயல்வெளிகள் – அவைகளில் நாங்கள் நிறுத்தி, தேவனுடைய அழகை அனுபவிக்க அகத்தூண்டுதலைக் கொடுப்பவையாக இருந்தன.

நாங்கள் 4:00 P.M. மணிக்கு செயின்ட் லூயிஸை அடைந்தோம், அங்கே மிஸிஸிப்பி நதியைச் சுற்றியுள்ள பெரிய மெக்ஆர்தர் பாலத்தினுடைய முடிவில் சங்கை. டாகெர்ட்டியை சந்திக்க நாங்கள் முன்னேற்பாட்டைக் கொண்டிருந்தோம். டாகெர்ட்டி தெருவில் நிறுத்தியிருந்த தம்முடைய காரை விட்டு வெளியே வந்து, வரப்போகிற எழுப்புதலைக் குறித்த சுவரொட்டிகளை சுவற்றில் ஒட்டினார். சகோ. பில் தம்முடைய காரை சரியாக தம்முடைய சொந்த படத்தின் பின்னாலே நிறுத்தினார், சகோ. டாகெர்ட்டி தெருவின் மற்ற பக்கத்திலிருந்து எங்களை நோக்கி கைகளை அசைத்தார்.

சகோ. டாகெர்ட்டியினுடைய வீட்டில், நாங்கள் அவருடைய குடும்பத்தாரால் வரவேற்கப்பட்டோம். சிறிய பெற்றி [அவருடைய மகள்], மனிதன் அல்லது மருந்துகளின் சகாயத்திற்கு அப்பால் இருந்த போது, சகோ. பில்லின் ஜெபங்களின் மூலமாக, தேவனுடைய

வல்லமையாலே முன்னரே சுகமாக்கப்பட்டிருந்தாள்.

அந்த மாலை வேளையில், நாங்கள் ஜெபத்தைக் கொண்டிருந்தோம், மேலும் அந்தப் பெரிய கூடாரத்தில் ஆராதனைகளில் கலந்து கொண்டோம். சகோ.பில் தேவனால் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தெய்வீக சுகமளித்தலின் வரத்தை சபையாருக்கு விரிவாக எடுத்துரைத்தார். அவர்கள் மிகவும் ஆர்வத்தோடும் கருத்தோடுள்ள கவனத்தோடும் காணப்பட்டனர். பதினெட்டு ஜனங்கள் ஜெபிக்கப்பட்டு, பல்வேறு வியாதிகளிலிருந்து சுகமாக்கப்பட்டு, சுகமாக்கும்படியாக தேவனுடைய வல்லமை அநேகருக்கு நிரூபிக்கப்பட்டது. தேவனிடத்தில் விசுவாசம் கொண்டிருந்தவர்கள் வேதனைகளிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டு, இழந்து போன சுகத்தை திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டனர்.

ஒரு குறிப்பிடத்தக்க காரியமாக ஏறக்குறைய 70 வயதுடைய ஒரு வயதான சீமாட்டி கூடாரத்தின் முன்பகுதிக்கு பீடத்திற்கு அருகில் வாழிநடத்தப்பட்டார். அவளுடைய தலையைச் சுற்றிலும் ஒரு கட்டு (bandage) இருந்தது, அவளுடைய மூக்கானது சொரசொரப்பான வட்டமான புள்ளியானது சிறிய முட்டையின் அளவுக்கு புடைத்துக் காணப்பட்டது. அவள் கவனித்துக் கொண்டிருந்த போது, மிகவும் மனமார்ந்த அக்கறையோடு இருந்து, சகோ. பில் அவளுக்கும் மற்ற சபையோருக்கும் வார்த்தையைக் கொண்டு வந்த போது, அவளுடைய முகத்தில் ஒரு புன்சிரிப்பு அவ்வப்போது கடந்து போவதாயிருந்தது.

மற்றொரு நோயாளி ஏறக்குறைய அதே வயதுள்ள ஒரு வயதான மனிதனைப் பற்றியதாகும். அவன் வருடக்கணக்காக ஒரு முடமானவனாக இருந்தான். அவனுக்கு உதவுவதற்காக ஒரு கைத்தடியின் மேல் அவன் சார்ந்திருக்க வேண்டியிருந்தது. அவன் இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் எண்ணெய்பூசப்பட்டு, எழுந்து அவனுடைய கரங்களைத் தட்டி, தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தைக் கொண்டு எந்த உதவியுமில்லாமல் நடந்து கொண்டிருந்தான். சகோ. பில் அந்த வயதான மனிதனுடைய கைத்தடியை மேடையின் மேல் கம்பித்தடுப்புகளின் (cross bars) மேல் தொங்கவிட்டார்.

அடுத்ததாக தன்னுடைய தலையில் கட்டுபோடப்பட்டிருந்த ஒரு வயதான சீமாட்டி வந்தாள். அவளுக்காக எண்ணெய் பூசி, ஜெபிக்கப்பட்டது. குருடாயிருந்த மற்றொரு மனிதன் அவனுடைய பார்வையை

மீண்டும் பெற்றுக் கொண்டான் மற்றும் செவிடன் கேட்டான். அந்த இரவில் மற்ற அநேக ஜனங்கள் சுகமாக்கப்பட்டனர். தேவனுடைய அற்புதமான ஒத்தாசைக்காக அவருக்கு நன்றி செலுத்தி, ஆராதனை யானது சகோ. பில் மூலமாக முடித்து வைக்கப்பட்டது.

ஓட்டலில் அறைகளை வாடகைக்கு எடுத்து, அங்கே நாங்கள் அனைவரும் முழங்கால்படியிட்டு ஜெபத்தில் இருந்து, தேவனுடைய அன்பின் இரக்கத்திற்காக அவருக்கு நன்றி செலுத்திக் கொண் டிருந்தோம்.

வெள்ளிக் கிழமை, ஜூன் 15

சகோ. டாகெர்ட்டி ஓட்டலுக்கு வந்தார், அவரும் சகோதரர் பில்லும் செயின்ட். லூயிஸ் பட்டணத்திலுள்ள ஒரு மருத்துவமனையில் மனநிலை குன்றியவர்களுக்கான வார்டில் உள்ள ஒரு நோயாளிக்கு ஜெபிப்பதற்காக திரும்பிச் சென்றனர். அங்கே பைத்தியம் பிடித்த ஒரு ஸ்திரீ சுகமாக்கப்பட்டு, அவளுடைய விடுதலையைப் பெற்றுக் கொண்டாள்.

அதன்பிறகு அவர்கள் இல்லினாயிலிலுள்ள கிரானைட் சிட்டிக்கு சென்றனர், அங்கே ஏறக்குறைய 88 பவுண்டு எடையுள்ளவளாய் புற்று நோயால் அவதிப்பட்ட ஒரு ஸ்திரீயைக் கண்டனர். அவளுக்கு [எண்ணெய்] பூசி ஜெபித்த பிறகு தேவன் அவளுடைய சரீரத்தைத் தொட்டார். அதன்பிறகு அவள் வஸ்திரமுடுத்தி, வீட்டிற்குப் போகும்படி கேட்டுக் கொண்டாள்...

கீல்வாத (arthritis) நோயிலிருந்து சுகமாக்கப்பட்ட ஒரு சீமாட்டி யின் வீட்டிற்கு அவர்கள் அழைக்கப்பட்டனர், மேலும் மற்ற அநேகரும் தேவனுடைய வல்லமையால் தொடப்பட்டனர்.

அடுத்ததாக விஜயம் செய்த வீடு ஆஸ்துமா வியாதியைக் கொண்ட ஒரு நோயாளியின் வீடாகும். அடுத்ததாக விஜயம் செய்த வீடு எதுவென்றால், கடந்த ஆகஸ்டு மாத முதற்கொண்டு தன்னுடைய வலது பக்கத்தில் முடக்குவாதத்தால் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு சீமாட்டியின் வீடாகும். சகோதரன் பில் அவளுக்காக ஜெபித்து அவளுக்கு எண்ணெய் பூசி “இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் எழும்பு” என்று

அவளுக்குக் கட்டளையிட்டார். அவள் அதற்குக் கீழ்ப்படிந்தாள், உடனடியாக தனது வலது கரத்தை தன்னுடைய தலைக்கு மேலே உயர்த்தி தானாகவே எழுந்து நின்று, அறையின் குறுக்காக தன்னுடைய கரங்களை தட்டிக் கொண்டு நடந்தாள். அவளுடைய சத்தமானது திரும்ப வந்தது, அவள் சகோ. டாகெர்ட்டியின் பெயரை உச்சரித்தாள்.

அவர்கள் மழையோடு வீட்டிற்கு பிரயாணம் செய்து திரும்பினர், அவர்கள் அக்கூடாரத்தைக் கடந்து சென்றனர், அதற்கு அருகில் இருந்த வயதான மனிதன் முந்தின இரவில் சுகமாக்கப்பட்டிருந்தான். அவனுடைய கரங்களில் இருந்த பெரிய அடையாளமாகிய “இயேசு ஒருபோதும் கைவிடமாட்டார் (Jesus Never Fails)” என்பதை வாசித்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் திரும்பிப் போக அவனுக்கு அனுமதிக்கப்பட்டது, ஆனால் இயேசுவோடுள்ள அவனுடைய அனுபவம் மதிப்பு வாய்ந்தது என்றும் அதை மற்றவர்களுக்கு அறிவிக்க வேண்டும் என்றும் அவன் எண்ணினான்.

நாங்கள் ஜெபித்து விட்டு கூடாரத்தில் நடக்கும் கூட்டத்தில் கலந்து கொள்வதற்காக புறப்பட்டோம், அந்தக் கூடாரத்தில் ஜனக் கூட்டம் இருந்ததைக் கண்டோம். அநேகர் வெளியே மழையில் நின்று கொண்டிருந்தனர், மற்றவர்கள் அதற்கு அருகில் நிறுத்தப்பட்டிருந்த கார்களில் இருந்தனர். நாங்கள் சமீபித்த போது, “பழைய கரடுமுரடான சிலுவை” என்ற பாடல் இசைக்கருவி இசைப்பவர்களால் இசைக்கப் பட்டுக் கொண்டிருந்தது. ஞாயிறு ஆராதனைகளுக்காக உபவாசம் இருக்கும்படிக்கு ஆர்வ ஊழியர்களிடம் (volunteers) சகோ. டாகெர்ட்டி கேட்டுக் கொண்டார். ஏறக்குறைய பதினைந்து பேர் தாமாகவே முன்வந்து ஊழியம் செய்தனர் (volunteered). சகோ.பில் “தெய்வீக சுகமளித்தல் (Divine Healing)” என்பதன் பேரில் பேசினார், மேலும் “விசுவாசிப்பாய் (Only Believe)” என்ற பாடலுக்கு இசைக்கருவி இசைக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. ஏறக்குறைய நாற்பது பேர் ஜெபிக்கும்படியாக வந்தனர். பார்வை குறைபாடுடைய ஒரு சீமாட்டி வேதாகமத்திலிருந்து வாசித்தாள்; வருடக்கணக்காக ஊனமுற்றிருந்த ஒரு வயதான மனிதரால் நடக்க முடிந்தது, மேலும் அநேக காரியங்கள் சம்பவித்தன, அவைகளை என்னால் இப்பொழுது ஞாபகப்படுத்த

முடியவில்லை.

“இந்தப்புத்தகமானது எங்களுக்கு ஏதோவொரு முக்கியமானது ஆகிவிட்டது, இந்த உண்மைகளைப் பாதுகாக்க எங்களுடைய முயற்சிக்கு தகுதியானதாக உள்ளது, எனவே மற்றவர்கள் இயேசு கிறிஸ்துவை விசுவாசிப்பதற்கும், அவரிலுள்ள விசுவாசத்தினால் சுகமடையவும் வழிநடத்தப்படலாம்.”

ஆராதனையானது ஒரு ஜெபம் செய்து, எங்கள் மேல் கர்த்தர் வைத்திருந்த அவருடைய இரக்கத்துக்காகவும், துன்பப்பட்டவர்களுக்கு சுகம் கொடுத்ததற்காகவும் நன்றி கூறி முடிக்கப்பட்டது.

நாங்கள் ஓட்டலுக்கு திரும்பிச் சென்று ஜெபம் செய்தோம்.

தொடரும்...

சுவிசேஷத்தின் ஊழியன் என்றும் முறையில், இன்னும் மணவாட்டியின் எடுத்துக்கொள்ளப்படுதல் மாத்திரமே நிறைவேறாமல் உள்ளதென்றும், அது நிகழ்ந்தவுடன் என்ன நேர்ந்தது என்பதை இஸ்ரவேலர் உணர்ந்து கொள்வார்கள் என்பதையும் நானறிவேன். அவர்கள் சிதறடிக்கப்பட்டு, குருடாக்கப்பட்டு, தற்பொழுது ஒன்று சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர். அப்படியானால் இன்னும் நிறைவேறவேண்டியது என்ன? அது தான் மணவாட்டியின் எடுத்துக் கொள்ளப்படுதலாகும்.

காலத்தையும் அதன் செய்தியையும் அடையாளம் கண்டுகொள்ளுதல், ஜூலை 26, 1964 காலை

தீர்க்கதரிசி வில்லியம் பிரன்ஹாமின் வாழ்க்கை வரலாறு

[1933-ம் வருடம் - அதாவது சகோதரன் பிரன்ஹாமுக்கு ஏறக்குறைய 24 வயதாகும் போது அவருடைய ஜீவியத்தில் நிகழ்ந்த முக்கிய சம்பவங்கள் சிலவற்றை இங்கு கொடுத்துள்ளோம். இது இயற்கைக்கு மேம்பட்டவை - வில்லியம் பிரன்ஹாமின் ஜீவிய சரிதை (புத்தகம் - 2) - லிருந்தும் இருபதாம் நூற்றாண்டு தீர்க்கதரிசி என்ற புத்தகத்திலிருந்தும் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. இங்கு “பில்லி” என்று குறிப்பிடுவது “தீர்க்கதரிசி வில்லியம் பிரன்ஹாமைக்” குறிக்கிறது.]

வில்லியம் பிரன்ஹாம் 24 வருடங்களாக தம்முடைய சொந்த ஆவிக்குரிய வனாந்தரத்தினூடாக எந்தவித நோக்கமுமின்றி அலைந்து திரிந்தபடியால், மிகவும் பசியோடிருந்தார். ஆவிக்குரிய விதமாக, மரப்பட்டைகளையும், இலைகளையும், புல்களையும் தாம் ஜீவனோடிருக்கும்படி புசித்து வந்தார். ஆனால் இப்பொழுது, அவருடைய ஜீவியத்திலேயே முதல் தடவையாக மரித்துக் கொண்டிருக்கிற மனிதனுக்கு நித்திய ஜீவனைக் கொடுக்கிற பரத்தி

லிருந்து இறங்கி வந்த ஜீவ அப்பமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவைப் புசித்தார். அவருடைய ஆவிக் குரிய வலிமை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டிருப்பதை பில் உணர்ந்து கொண்டார். இப் பொழுது, பில்லியிடம் நம்பிக்கையும் அன்பும் இருந்தன, நித்தியத் தைக் குறித்த ஒரு நோக்கமும் அவரிடம் இருந்தது.

ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் அவனுடைய ஜீவியத்தில் கர்த்தருடைய சித்தத்தை அறிய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் தான் சர்வ வல்லமையுள்ள தேவன் தம்முடைய சிந்தைகளை வேதாகமத்தில் வரைந்து வைத்துள்ளார் என்றும் அதை அறிய வேதம் வாசித்து ஜெபிக்க வேண்டும் என்றும் பில்லியின் மேய்ப் பர் பிரசங்கிப்பதை அவர் கேட்டார். அது பில்லியைத் தொட்டது. எனவே அவர் ஆர்வமுடன் வேதம் வாசித்து, தேவனுடைய வார்த்தையைக் குறித்த அறிவைப் பெருக்கிக் கொண்டார்.

அவர் பத்து வருடங்களுக்கு முன்பு தம்முடைய ஏழாம் வகுப்பு படிப்பை முடித்ததிலிருந்து அவர் அநேக புஸ்தகங்களை வாசித்திருக்கவில்லை, எனவே அவருடைய வாசிக்கும் திறமை மந்தமாகத்தான் இருந்தது. வேதத்தின் பொதுவான அர்த்தங்கள் புரிந்தாலும், நேபுகாத்நேச்சார், செருபாபேல், பெனாயா போன்ற கடினமான பழைய ஏற்பாட்டு பெயர்களை அவரால் உச்சரிக்க இயலவில்லை. மேலும் கிங் ஜேம்ஸ் ஆங்கில வேதாகமத்திலுள்ள வாக்கிய அமைப்புகள் அவருக்கு பெரும் போராட்டமாக அமைந்தன. அவர் 1933-ம் வருடத்தின் தொடக்கத்தில் தம்முடைய முதலாவது செய்தியைப் பிரசங்கித்த போது, வேதாகமத்தை சத்தமாக வாசிக்க தம்முடைய நாளை அவர் நம்பவில்லை. அதற்குப் பதிலாக வேதபாகத்தை அவருக்காக வாசிக்கும்படி, மேடையில் அவருக்கு பின்பாக உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கும் ஹோப்பையே (பிரன்ஹாமின் மனைவி) வற்புறுத்தினார். அதற்காக அவளுக்கு அவர் சைகை காட்டி தெரிவித்தார். அவருடைய பாடமானது ஒழுக்கங்கெட்ட விதத்தில் ஜீவித்த சிம்சோனிடத்தில் தேவன் கொண்டிருந்த கிருபையும் பாதுகாப்பும் என்பதாக இருந்தது.

ஹோப், நியாயாதிபதிகளின் புஸ்தகத்திலிருந்து வாசிக்க, பில் அதை விவரிக்கத் தொடங்கினார். உடனே இயேசு, யோவான் 14-ம் அதிகாரத்தில் கூறினதை சபையோரிடம் வாசித்துக் காட்ட அவர் விரும்பினார். அவர் ஹோப்பிடம் தலையசைத்து சைகை காட்டினார். அவள், “உங்கள் இருதயம் கலங்காதிருப்பதாக” என்று வாசிக்கத் தொடங்கினாள், பில் உடனே நிறுத்தி, “வேதா கமம் கூறுவது உங்களுக்குக் கேட்டதா; நீங்கள் கலங்கிப் போகக் கூடாது” என்றார். பின் மீண்டும் ஹோப்பிடம் தலையசைத்து சைகை காட்டி, தொடர்ந்து வாசிக்கச் சொன்னார், அவள், “தேவ னிடத்தில் விசுவாசமாயிருங்கள், என்னிடத்திலும் விசுவாசமா யிருங்கள்” என்று வாசித்தாள், மீண்டும் பில்லி நிறுத்தி விட்டு, “நீங்கள் அதைச் செய்வீர்களா? நீங்கள் உண்மையாகவே விசுவா சிக்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டார். அவர் தொடர்ந்து அலங்கோலமா கவும், மேடுபள்ளமாகவும் அவருடைய முதல் பிரசங்கத்தைப் பிரசங்கித்தாலும், அவர் இருதயத்தில் இருந்த அந்த உத்தமம் அவரை நல்ல பிரசங்கம் செய்பவராக ஆக்கியது.

அவருடைய பிரசங்கத்தைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர்களைக் கவனித்தார், எல்லா பிரன்ஹாம் (பிரன்ஹாமின் தாயார்) தம்முடைய மகனின் வார்த்தைகளைக் கவனமாகக் கேட்டார்கள். பில்லியின் ஜீவியத்தில் நடந்த வியக்கத்தக்க மனமாற்றமும் அவர் அற்புதமாக சுகமடைந்ததும் அவர்களுடைய ஆத்துமாவைத் தட்டி எழுப்பியது. பில்லியின் தாயாராகிய எல்லா பிரன்ஹாம் தம்முடைய 39-ம் வயதில் இயேசு கிறிஸ்துவுக்குத் தம்முடைய ஜீவியத்தை ஒப்புக்கொடுத்தார்கள். சந்தோஷம் நிரம்பி வழிந்தது, பில்லி தம்முடைய தாயாருக்கு கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் ஞானஸ்நானம் கொடுத்தார்.

அவருடைய தாயாருடைய மனமாற்றம் அவரை உற்சாகப் படுத்தினதால், பில்லி தம்முடைய தகப்பனாரையும் சபைக்கு வரும்படி வற்புறுத்தினார். சார்லஸ் பிரன்ஹாமோ (பில்லியின் தகப்பனார்) அதை மறுத்தார், பில்லி முழுமுயற்சியுடன் வற்புறுத்தியும் அவர் அசைந்து கொடுக்கவேயில்லை. அது பில்லியை கவலைப்

பட செய்தது. ஆனாலும் இழுக்கப்பட்டவர்களின் பேரிலுள்ள அக்கறையை அது எடுத்துப்போட முடியவில்லை. ஏனெனில் அவருடைய 14 வது வயதில் அவர் இழுக்கப்பட்டவர்கள் இருக்கும் ஸ்லத்திற்கு போயிருந்த போது கிடைத்த திகிலூட்டும் அனுபவமும் அதற்குக் காரணமாயிருந்தது. இப்பொழுது, பில்லி, “அன்புள்ள தேவனே, என்னுடைய தனப்பனார் அதைப்போன்ற இடத்திற்குப் போகும்படி நீர் அனுமதிக்க வேண்டாம். தயவுசுடர்ந்து அவர் உம்முடைய கிருபையை காணும்படி செய்யும், அவர் உம்முடைய மன்னிப்பை ஏற்றுக்கொள்ளட்டும்” என்று அடிக்கடி ஜெபித்து வந்தார்.

ஒரு நாள் இரவு வேளையில், பெரும்பாலான அவருடைய குடும்பத்தினர் படுக்கைக்குச் சென்ற பிறகு, பில்லி முன் அறையிலிருந்த வைக்கோல் மெத்தையின் மேல் படுத்தவாறு அவருடைய தகப்பனாருக்காக ஜெபித்துக் கொண்டிருந்தார். அவருடைய தகப்பனாரோ உள்ளூர் மதுக்கடை ஒன்றில் குடித்துக் கொண்டிருந்தார். பில்லி ஜெபித்த வேளையில், ஒரு சத்தம், “எழுந்திரு” என்று கூறுவது போன்ற ஒரு உணர்வைப் பெற்றார். அவர் எழுந்து வாசலுக்கு வெளியே நடந்து சென்றார். ஏனென்று அவருக்குத் தெரியவில்லை, ஆனால் அவர் ஏதோவொன்றின் பக்கமாக இழுக்கப்படுவது போன்று உணர்ந்தார்.

வீட்டிற்குப் பின்னால், துடைப்பம் புல் (broomsage) மட்டுமீறி வளர்ந்து கிடந்தது. அவை சிவப்பு நிறத்தில் முழங்கால் உயரம் வரை வளர்ந்து கிடந்தது. அதற்குக் குறுக்காக ஒரு நடைபாதை சென்றது. பில்லி நட்சத்திர வெளிச்சத்தில் அப்பாதையைப் பின்தொடர்ந்து போனார். அந்த மேய்ச்சல் நிலத்தின் நடுப்பகுதியை அவர் அடைந்த போது, அவர் முழங்கால்படியிட்டு, தம்முடைய தலையை தாழ்த்தி, தம்முடைய கரங்களை மடக்கிக் கொண்டு, தம்முடைய தகப்பனாருக்காகத் தொடர்ந்து ஜெபித்துக் கொண்டிருந்தார். திடீரென்று அவர் கண்களைத் திறந்து பார்த்தார், அவருக்கு முன்னே பத்து அடி தூரத்தில் ஒரு மனிதர்

நின்று கொண்டிருப்பதைக் கண்டு திடுக்கிட்டார். அவர் ஒரு வழக்கத்திற்கு மாறான மனிதராகவும், குட்டையான சிறிய தோற்றமுடையவராகவும், தம்முடைய தோள்கள் வரை மயிரைக் கொண்டவராகவும், வெண் வஸ்திரம் தரித்தவராகவும், நட்சத்திர வெளிச்சத்தில் தெளிவாக பார்க்கும்படியாக நின்று கொண்டிருந்தார். அந்த மனிதர் பில்லியின் பக்கவாட்டில் கிழக்கு திசையை நோக்கியபடி நின்று கொண்டிருந்தார். அவர் ஒரு அமைதியான மனிதராக இருந்தார். அவருடைய கரங்களை மடக்கிக் கொண்டும், அவருடைய ஒரு காலை மற்ற காலுக்கு சற்று முன்னால் வைத்துக் கொண்டிருந்தார். பில்லி அந்தக் கால்களை இரண்டாவது முறையாகப் பார்த்தார். நம்ப முடியாத அளவுக்கு அந்த கால்கள் தரையைத் தொடாமல் தரைக்கு மேலே அந்தரத்தில் நின்றன.

அவர் தம்முடைய சொந்த கைமுட்டியைக் போதுமான வலி உண்டாக்குமளவுக்கு கடித்துக் கொண்டே, “இப்பொழுது, ஒரு நிமிடம் காத்திரு” என்று பில்லி நினைத்தார். “நான் தூங்கிக் கொண்டிருக்கவில்லை. இல்லை, நான் அங்கே உள்ளே அப்பாவுக்காக ஜெபித்துக் கொண்டிருந்தேன், ஏதோவொன்று இங்கே வெளியே வரும்படி சொன்னது... இங்கே இந்த மனிதர் நிற்கிறார்.”

அது மிகவும் தத்ருபமாக காணப்பட்டது. உயரமான புற்களில் வீசிய தென்றல் காற்றின் காரணமாக இந்த மனிதருடைய வெண் வஸ்திரம் காற்றில் அசைந்தது. பில் ஒரு துடைப்பக் குச்சியை ஒடித்து, பல்குத்தியைப் போன்று தம்முடைய வாயில் போட்டு மென்று கொண்டார். அவர், “அது கர்த்தராகிய இயேசுவைப் போன்று காணப்படுகிறதே. அது அவர் தானா என்று வியப்பாக உள்ளதே” என்று எண்ணினார்.

அவர் சிறிது அப்பால் நழுவிச் சென்று பார்த்தார். அப்போது அவரால் அம்மனிதருடைய முகத்தை சற்று அதிகமாக காண முடிந்தது. அவர் தம்முடைய தொண்டையைச் சரிசெய்ய, “ஊ-ஊ” என்று கனைத்துப் பார்த்தார். அந்த மனிதர் அசைய

வேயில்லை. பில்லி, “நான் அவரை கூப்பிடுவேன் என்று நம்புகிறேன்” என்று நினைத்து, “இயேசுவே?” என்று சத்தமாக அழைத்தார்.

அந்த மனிதர் திரும்பி, அவரை நோக்கி கரங்களை நீட்டினார்.

பில்லிக்கு ஞாபகம் உள்ள கடைசி காரியம் அதுதான். அவர் சுயநினைவை இழந்து, விழுந்தார், ஆனால் அந்த முகத்தை அவருடைய நினைவை விட்டு எடுத்துப் போடவே முடியவில்லை. அந்த முகத்தை வரைய எந்த ஓவியனாலும் முடியாது. அது அதிகார தோரணையுடன் காணப்பட்டது. அவர் பேசுவாரானால், உலகம் முடிவுக்கு வந்து விடும் போல் காணப்பட்டது, ஆனால் அவருடைய கண்களில் இரக்கமும் தயவும் அன்பும் சுடர்வீசின.

பொழுது புலர்ந்த போது, பில் தம்முடைய சுயநினைவிற்கு வந்தார். அவர் அப்போதும் துடைப்பப்பல் வயலிலேயே இருந்தார், குளிர்ந்த இரவுநேர காற்றின் காரணமாக நடுங்கிக்கொண்டிருந்தார். அவருடைய கண்ணீரால் பைஜாமா ஆடை ஈரமாகியிருந்தது. அவர் வீட்டிற்குச் சென்று உடையுடுத்தி விட்டு, அதைப்பற்றி அவருடைய மேய்ப்பருடைய அபிப்பிராயத்தைக் கேட்கும்படி உற்சாகத்தோடு கிளம்பி விட்டார்.

டாக்டர் டேவிஸ் இந்தச் சம்பவத்தைக் குறித்து உற்சாகமின்றியே காணப்பட்டார். “பில்லி, அது உன்னை பைத்தியம் பிடித்தவனாக ஆக்கிவிடும். அது பிசாசு. அதைப்போன்ற எதனுடனும் நீ உன்னை முட்டாளாக்கிக் கொள்ள வேண்டாம்.”

அந்த அதைரியப்படுத்தும் வார்த்தைகள் பில்லி அதிக மரியாதை செலுத்தின ஒரு மனிதருடைய வாயிலிருந்து வருகின்றன. அவர் பயத்தோடும் குழப்பத்தோடும் போதகர் வீட்டை விட்டுத் (parsonage) திரும்பினார். இரண்டாவது நபருடைய அபிப்பிராயம் அவருக்குத் தேவைப்பட்டது. எனவே அடுத்ததாக சங்கை மெக்கின்னி (McKinney) என்ற தம்முடைய பழைய

நண்பரை பில்லி சந்தித்து, அந்த மூத்த ஊழியக்காரரிடம் சம்ப வித்த யாவற்றையும் கூறினார். “இப்பொழுது, சகோதரன் மெக்கின்னி, நீர் அதைக் குறித்து என்ன நினைக்கிறீர்?”

சங்கை மெக்கின்னி யோசித்தவாறு தம்முடைய கன்னத்தைத் தடவிக்கொண்டார். “நல்லது, பில்லி, நான் உமக்குக் கூறுகிறேன் – நீர் உம்முடைய ஜீவியத்தை சுத்தமாக வைத்துக்கொண்டு, இங்கே வேதாகமத்தில் என்ன இருக்கிறதோ அதையே பிரசங்கித்தால், தேவனுடைய கிருபையும் மற்றவைகளும் உமக்கு இருந்து நீர் நன்றாக இருப்பீர் என்று நம்புகிறேன். நான் நீராயிருந்தால், ஏதோவொரு நம்ப இயலாத காரியத்தின் பிறகே போகவே மாட்டேன்.”

“ஐயா, ஏதோவொரு நம்ப முடியாத காரியத்தின் பிறகே நான் போவதாக நான் கருதவில்லை, இது என்னவென்று கண்டுபிடிக்கவே முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.”

சங்கை மெக்கின்னி தலையாட்டினார். “பில்லி, பல வருடங்களுக்கு முன்பு அவர்கள் அந்தவிதமான அனுபவங்களை சபையில் வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் அப்போஸ் தலர்கள் மரித்துப்போன உடனே அந்தக் காரியங்களும் அவர்களோடு முடிவுக்கு வந்து விட்டன. இப்பொழுது அந்தவிதமான அதிசய சம்பவம் நடக்க வேண்டுமானால் அது பிசாசுகள் மற்றும் ஆவிகள் சம்பந்தமானதுமாயிருக்க வேண்டும்.”

“ஓ, சகோதரன் மெக்கின்னி, நீர் அப்படி நினைக்கிறீரா?”

“ஆம், நான் அவ்வாறுதான் கருதுகிறேன்.”

பில்லி அந்த எண்ணத்தால் பயந்து நடுங்கினார். “ஓ, தேவனே, என்மேல் இரக்கமாயிரும்! சகோதரன் மெக்கின்னி, அது மீண்டும் ஒருபோதும் சம்பவிக்கும்படி தேவன் அனுமதிக்காதபடிக்கு என்னுடன் சேர்ந்து ஜெபிப்பீர்களா. நான் அவரை நேசிக்கிறேன் என்பது உமக்குத் தெரியும், இந்தக் காரியங்களில் நான் தவறாயிருக்க விரும்பவில்லை.”

“சரி, சகோதரன் பில்லி, நான் ஜெபிக்கிறேன்.”

போதகருடைய வீட்டின் தரையிலேயே அவர்கள் இருவரும் முழங்கால்படியிட்டனர். “பரலோகப் பிதாவே, இந்த வாலிப கிறிஸ் தவருடைய ஜீவியத்தைத் தொந்தரவு செய்யும் இந்த பிசாசு சம்பந்தமான சம்பவங்களை அவரை விட்டு நீக்கியருளும்” என்று சங்கை மெக்கின்னி ஜெபித்தார்.

பில்லி அதை ஒப்புக்கொண்டு, “ஆம், பரலோகப் பிதாவே, இந்த காரியங்கள் மீண்டும் எனக்குச் சம்பவிக்க தயவுசெய்து ஒருபோதும் அனுமதிக்காதிரும்” என்று ஜெபித்தார்.

ஆனால் அவைகள் தொடர்ந்து சம்பவித்துக் கொண்டதான் இருந்தன. அவர் ஏதோவொன்றைக் கண்டிருந்தார், அது என்ன வென்று அவர் அறியாதிருந்தாலும் கூட அவரால் அதை மறக் கவோ, அலட்சியப்படுத்தவோ முடியவில்லை.

அவருடைய மேய்ப்பரின் வார்த்தைகள் மீண்டும் அவருடைய நினைவுக்கு வந்தன: “உன்னுடைய ஜீவியத்திற்கான தேவ சித் தத்தை நீ அறிய விரும்பினால், வேதாகமத்தை வாசித்து ஜெபம் பண்ணு.” பில் ஒரு பழைய ஓக் மரத்தின் கீழே ஒரு இடத்தைக் கண்டுபிடித்து, தன்னுடைய பிரச்சனையைக் குறித்து இரவில் நீண்ட நேரம் ஜெபித்தார். நடுஇரவு கழிந்த பிறகு தூசியைத் தட்டிவிட்டு வீட்டிற்குப் போனார். அவருடைய தாயார் அவரை உள்ளே வரும்படிக் கேட்டுக்கொண்டார், அவரை அழைத்து அவ ருடைய சகோதரி வியாதியாயிருப்பதாக அவரிடம் கூறினார். பில் தம்முடைய 3 வயது சகோதரியான டிலோரஸ் உறங்கிக் கொண் டிருந்த அறையின் பக்கத்தில் முழங்கால்படியிட்டு அவளுக்காக ஜெபித்துவிட்டு, தம்முடைய அறைக்குப் போய்விட்டார். அவர் கதவை அடைத்தவுடனே, இரண்டு மூடப்படாத மின்சார கம்பிகள் உரசும்போது (arcing) உண்டாகும் சத்தத்தைப்போல தொடர்ந்து சட சட என்ற சத்தம் வந்து கொண்டிருந்தது. எனவே வீட்டில் மின்சார ஓட்டத்தில் பழுது ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று அவர்

எண்ணி, சுவரில் பதிக்கப்பட்டிருந்த மின்னணைப்புப் பெட்டியை (wall sockets) அவருடைய கண்கள் நுட்பமாக சோதித்துப்பார்த்தது. அப்போது மஞ்சள் கலந்த பச்சை நிறத்திலான ஒரு வினோத ஒளி அறை முழுவதையும் நிரப்பியிருந்தது. உடனடியாக அது அறையை விட்டு முற்றிலுமாக மறைந்து போய்விட்டது.

அப்பொழுது அவர் ஆகாயத்தில் நின்று கொண்டிருப்பது போல் அவருக்குத் தோன்றியது. அவர் மிகவும் பயந்து போய், அவர் இறந்து கொண்டிருப்பதாக எண்ணினார்.

அதன்பிறகு அந்த ஒளி அவரைச் சுற்றிலும் இருப்பதை அவர் கவனித்தார். அவர் மேலே நோக்கிய போது, ஒரு பெரிய நட்சத் திரம் இருப்பதையும் அதிலிருந்து ஒளி புறப்பட்டு வருவதையும் கண்டார். அது அவரை நெருங்கி வந்து கொண்டிருந்தது. அதன்பிறகு அவரால் மூச்சு விடவும் பேசவும் முடியாமல் போனது போல் தோன்றினது. அடுத்தபடியாக அந்த நட்சத்திரம் அவருடைய மார்பில் வந்து அமர்ந்தது.

அந்த நேரத்தில் காட்சியானது மாறி, அவர் பசும்பூல் வளர்ந்திருந்த ஒரு மலையின் மேல் இருந்தது போல் தோன்றினது. அவருக்கு முன்பாக நான்கு முனை கொண்ட பழங்காலத்து மிட்டாய் ஜாடி இருந்தது. அந்த ஜாடிக்குள் ஒரு பெரிய பூச்சி மாட்டிக்கொண்டு, வெளியே வர தத்தளித்துக் கொண்டிருந்தது. அவர் வலது பக்கம் திரும்பினார், அப்பொழுது அந்த வல்லமையுள்ள தூதன் அங்கு நின்று கொண்டு, அவரையே உற்று நோக்கிக் கொண்டிருந்தான். தூதன் அவரிடம், “நான் உனக்குக் காண்பிக்கப் போவதைப்பார்” என்றான். அப்பொழுது ஒரு கை கல்லெறிந்து அந்த ஜாடியை உடைப்பதை சகோ.பிரன்ஹாம் கண்டார். அதற்குள் இருந்த பூச்சி வெளியே பறந்து செல்ல முயன்றது. ஆனால் அதனால் இயலவில்லை. அதன் உடல் அதன் குட்டையான செட்டைகளுக்குள் மிகவும் கனமாக இருந்தது.

அந்தப் பூச்சியிலிருந்து ஒரு கூட்டம் பூச்சிகள் தோன்றின. அவைகளில் ஒன்று சகோ.பிரன்ஹாமின் காதுக்குள் பறந்து சென்றது. தூதன் அவரை நோக்கி, “நீ கண்ட இந்த பூச்சிகள் குறி சொல்லும் அசுத்த ஆவிகளுக்கு எடுத்துக்காட்டாயுள்ளன” என்றான்.

அதன்பிறகு அவன், “ஜாக்கிரதையாயிரு” என்று எச்சரித்தான். இந்த தரிசனம் மூன்று முறை தோன்றினது. தரிசனம் முடிந்தவுடன் சகோ. பிரன்ஹாம் தன் சுயநினைவை அடைந்தார். அவரால் அன்றிரவு உறங்கவே முடியவில்லை. அடுத்த நாள் அவர் மிகவும் ஜாக்கிரதையாயிருந்தார். அவர் ஒவ்வொரு அசைவையும் கவனித்து, எந்த நேரத்திலும் ஏதாவதொன்று நடக்குமென்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். இந்தக் காரியம் முழுவதுமே அவருக்குப் புதிதாக இருந்தது. ஏனெனில் இதுவே தரிசனத்தின் மூலம் அவருக்குக் கிடைக்கப்பெற்ற முதலாம் எச்சரிக்கை.

அன்று நடுப்பகலில், பகல் உணவு வாங்குவதற்கென அவர் ஒரு சிறு பல சரக்கு அங்காடிக்குச் சென்றார். அந்த அங்காடியில் கிறிஸ்தவர் ஒருவர் வேலை செய்து வந்தார். சகோதரன் பிரன்ஹாம், அவரை சற்று முன்புதான் கிறிஸ்துவினிடம் நடத்தினார். அதன் பிறகு அவர் சகோ. பிரன்ஹாமின் சுவிசேஷ பணியில் மிகவும் உதவியாக இருந்து வந்தார். அந்த அங்காடியில் சகோ.பிரன்ஹாம் அவரிடம் இந்த தரிசனத்தை எடுத்துரைத்துக் கொண்டிருந்த போது, ஒரு ஸ்திரீ அந்த அங்காடியின் முன்வாசலுக்குள் நுழைந்தாள்.

அப்பொழுது சகோ.பிரன்ஹாழுக்கு ஒரு விசித்திரமான உணர்வு தோன்றினது. ஒரு வினோதமான ஆவி உள்ளே வந்துள்ளதை அவர் அறிந்து கொண்டார். அதை அவர் தன் நண்பர் சகோ. ஜார்ஜ் டீ ஆர்க்குக்கு அறிவித்தார். அந்த ஸ்திரீ சகோ. டீ ஆர்க்கின் சகோதரனான எட் என்பவரிடம் வந்து, “பிரன்ஹாம் என்னும் பெயர் கொண்ட ஒருவரை நான் தேடிக்கொண்டிருக்கி

றேன். அவர் தேவனுடைய மனிதன் என்று என்னிடம் கூறப்பட்டது” என்றாள். அப்பொழுது எட், சகோ. பிரன்ஹாமைக் கூப்பிட்டார். அவர் அவளிடம் வந்த போது, அவள், “நீர் தான் தேவனுடைய தீர்க்கதரிசி வில்லியம் பிரன்ஹாம் என்பவரா?” என்று கேட்டாள். அவர், “நான் வில்லியம் பிரன்ஹாம்” என்று பதிலளித்தார்.

அவள் தொடர்ந்து, “நீர் தான் மருத்துவமனையில் திரு. வில்லியம் மேர்ரில் என்பவரின் மேல் அந்த அற்புதத்தை விளைவித்து, 17 ஆண்டுகளாக ஊனமுற்றிருந்த மேரி டெர் ஓஹானியன் என்பவளை குணமாக்கினவரா?” என்று கேட்டாள். அவர், “நான் வில்லியம் பிரன்ஹாம், இயேசு கிறிஸ்து அவளை குணமாக்கினார்” என்று பதிலளித்தார். அவள், “நான் சில நிலச் சொத்துக்களை இழந்து விட்டேன். அவை எங்குள்ளன என்பதை எனக்குக் காண்பித்துத் தர வேண்டும்” என்றாள். சகோ. பிரன்ஹாமுக்கு அவள் நிலச்சொத்துக்களைக் குறித்து கூறினது புரியவில்லை, ஆனால் சாத்தான் தான் இந்தப் பணியில் அவளை அனுப்பியிருக்கிறான் என்பதை அறிந்து கொண்டார்.

அவர் அவளிடம், “அம்மணி, நீ தவறான ஆளிடம் வந்திருக்கிறாய். நீ அசுத்த ஆவிகள் பேசுவதற்கு கருவியாக உபயோகிக்கும் ஒருவரை நாட வேண்டும்” என்றார். அவள், “நீர் அப்படிப்பட்ட ஒரு கருவி இல்லையா?” என்று கேட்டாள். அவர், “இல்லை, அந்த கருவிகள் பிசாசினால் உபயோகிக்கப்படுபவர்கள், நானோ ஒரு கிறிஸ்தவன், நான் தேவனுடைய ஆவியைக் கொண்டிருக்கிறேன்” என்றார். அதைக் கேட்ட போது, அவள் அவரை முறைத்துப் பார்த்தாள். அவர் அவளிடம் இன்னும் பேசுவதற்கு முன்பு தேவ ஆவியானவர், அவளே ஒரு பிசாசின் கருவி என்றும், அவர் தரிசனத்தில் அவருடைய காதுக்குள் வருவது போல் கண்ட பூச்சி இதுதான் என்றும் உரைப்பதை அவர் கேட்டார்.

அப்பொழுது அவர் அவளிடம், “நேற்றிரவு ஒரு தரிசனத்தில் கர்த்தர் தமது தூதனை என்னிடம் அனுப்பி, உன்னுடைய வர

வைக் குறித்து அறிவித்து, நான் ஜாக்கிரதையாயிருக்க வேண்டும் என்று என்னை எச்சரித்தார். அவருடைய வழிநடத்தும் கரத்துக்காக நான் கர்த்தருக்கு நன்றியுள்ளவனாயிருக்கிறேன். நீ செய்து கொண்டிருக்கும் பணி பிசாசினால் உண்டானது, நீ தேவனுடைய ஆவியை துக்கப்படுத்தவே வந்திருக்கிறாய்” என்றார். அவளுக்கு இருதயத்தில் வலி ஏற்பட்டு அவளுக்கு மருந்து வேண்டும் என்று கேட்டாள். அவர், “அம்மணி, இக்காரியங்களைச் செய்வதை விட்டு விடு, அப்பொழுது உன் இருதய வலி சரியாகிவிடும்” என்றார். அவள் அங்காடியை விட்டு சிறிது தூரம் நடந்து சென்றவுடனே, மாரடைப்பு ஏற்பட்டு நடைபாதையில் உயிர்நீத்தாள்.

இவ்வாறு சாத்தான் அவருக்கு வைத்திருந்த கண்ணியிலிருந்து தேவன் அவரை விடுவித்துப் பாதுகாத்தார்.

வில்லியம் பிரன்ஹாம் தம்முடைய புது ஊழியத்தை தீவிரமாய் செய்தார். அவருடைய வாக்குறுதியை உண்மையாக காத்துக் கொள்ள அவர் ஒவ்வொரு தருணத்தையும் பயன்படுத்தி சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கம் பண்ணினார். அன்போடு கூட அவருடைய விசுவாசத்தையும் இயேசுவின் நன்மைகளையும் குறித்து தம்முடைய பழைய நண்பர்களோடும், அவருக்கு அறிமுகமானவர்களோடும், அந்நியர்களோடும் பகிர்ந்து கொண்டார். அவர் முதலாவது கர்த்தரிடம் வழிநடத்திய ஜனங்களில் ஒருவர் யாரெனில் திரு. ஷார்ட் தான். அவர் துணை மாவட்ட மணியக்காரராக (the deputy sheriff) இருந்தார், அவர் தான் பில்லியின் வேட்டை நாயான பிரிட்ஸை விஷம் வைத்துக் கொண்டு போட்டவர். மற்ற அனைகளும் கூட பின்பற்றினார்கள். பில்லி தொடர்ந்து இயேசுவைக் குறித்து சாட்சி பகர்ந்து வந்தார். பேருந்து நிறுத்தங்கள், மோட்டார் வண்டி பழுது பார்க்கும் இடங்கள், தெரு மூலைகள், நகர பூங்காக்கள் போன்ற வழக்கத்திற்கு மாறான இடங்களிலும் கூட சாட்சி கூற அவர் பயப்படவேயில்லை. இதன் முடிவாக

அவருடைய விசுவாசமானது தொடர்ந்து சவால் விட்டுக்கொண்டிருந்தது.

ஒரு சனிக்கிழமையில் பில் ஒரு பூங்காவில் கொஞ்சம் ஜனங்களிடம் பிரசங்கித்துக் கொண்டிருந்தார். அப்போது அந்த பூங்காவின் அடுத்ததாக வசிக்கும் ஒரு மனிதன் ஒரு கோணிப்பையில் மளிகை சமான்களை நிறைத்து தன்னுடைய தோள்களில் வைத்து சுமந்து நடந்து வந்து கொண்டிருந்தான். பில்லிக்கு அவனைத் தெரியும். ஒரு சமயம் இம்மனிதன் ரோமன் கத்தோலிக்கப் பாதிரியாராகும் படியாக படித்திருந்தான், ஆனால் அவனுக்கு மதமானது புளிப்பாகப் போய்விட்டது. இப்போது அவன் ஒரு நாத்திகனாயிருந்தான். அம்மனிதன் ஒரு நிமிடம் அவர் பேசுவதைக் கவனிக்கும்படி நின்றான், அவன் ஒரு பெரிய புகையிலையை மடித்து அதை வாயில் போட்டு சப்பிக் கொண்டிருந்தான். கடைசியாக அவன், “பிரசங்கியாரே, நீர் வேதாகமம் ஏதோ நல்லது போன்று அதைக் குறித்துப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர். வேதாகமம் எப்போதும் எழுதப்பட்ட புஸ்தகங்களிலேயே கீழ்த்தரமான ஒரு புஸ்தகம். அதை பொதுவான புஸ்தகங்கள் மத்தியில் கூட அனுமதிக்கக் கூடாது” என்றான்.

பில்லி, “நல்லது, இது ஒரு சுதந்திரமான தேசம். நீங்கள் உங்களுடைய சொந்த கருத்தைக் கொண்டிருக்க உங்களுக்கு உரிமையுண்டு” என்றார்.

முன்னர் பாதிரியாராயிருந்த அவன் பழுப்பு நிறமான புகையிலை சாறை துப்பினான். அது பில்லியின் காலில் படாமல் சற்றே தப்பிற்று. “பிரசங்கியாரே, தேவன் ஒருவர் உண்டென்று நீர் உண்மையாகவே விசுவாசிக்கிறீரா?”

“ஆம், ஐயா. நான் விசுவாசிக்கிறேன்.”

“இந்த இயேசு என்ற நபர் ஒரு மனிதனாய் வந்த தேவன் என்று நீர் விசுவாசிக்கிறீரா?”

“ஆம், ஐயா. இயேசு கிறிஸ்து மனிதராயிருந்தார், அவர் தேவனாகவும் கூட இருந்தார் என்று விசுவாசிக்கிறேன்.”

“அவர் மனித சரீரத்தில் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்தார் என்று விசுவாசிக்கிறீரா?”

“ஆம், ஐயா. நான் விசுவாசிக்கிறேன்.”

அந்த மனிதன் மற்றொரு துண்டு புகையிலையை எடுத்து வாயில்போட்டு சப்பினார். “மனிதனாய் வந்த அப்படிப்பட்ட ஒரு காரியமே இல்லையென்று நான் உமக்கு நிரூபிக்கக் கூடுமானால், நீர் அதை ஏற்றுக்கொள்வீரா?”

“ஆம், ஐயா, நான் அதை ஏற்றுக்கொள்வேன்.”

அம்மனிதன் தன் உதடுகளால் தந்திரமான ஒரு சிரிப்பு சிரித்தான். “சரி, பிரசங்கியாரே, மனித சரீரத்தில் எத்தனை புலன்கள் உள்ளன என்று எனக்குக் கூறுங்கள்?”

“எத்தனை புலன்கள் உள்ளன என்று உமக்குத் தெரியுமே.”

“ஆம், ஆனால் அப்புலன்களின் பெயர்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்”

பில்லி கலங்கிப் போய், “பார்த்தல், ருசித்தல், முகர்தல், உணருதல், கேட்டல்” என்றார்.

“சரி, நீர் சொல்லுகிறபடி, இயேசு ஒரு மனித தேவனாக இருந்தால், இந்த ஐந்து புலன்களில் ஒன்று அவரை வெளிப்படையாக அறிவிக்க வேண்டுமே. அது சரியா?”

சுற்றிலுமிருந்த கூட்டம் தங்களையே மறந்து இதைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தனர். பில் பயந்த நிலையில் கவனமாக பதிலளித்துக் கொண்டிருந்தார். “போதுமான அளவு நியாயமானதாக ஒலிக்கிறதே. ஏன்?”

“நீர் எப்பொழுதாவது உம்முடைய தேவனைக் கண்டிருக்கிறீரா?”

“நல்லது, ஆம். சமீபத்தில் ஒரு இரவில் நான்...”

“அப்படியானால் நானும் அவரைக் காணட்டும்” என்று அம்மனிதன் சுட்டிக் குறிப்பிட்டான். “நான் விசுவாசத்தைக் குறித்துப் பேசிக் கொண்டிருக்கவில்லை. பார்வையாகிய என்னுடைய புலன் உம்மைப் போன்றே உள்ளது.”

பில், “நான் அவரை ஒரு தரிசனத்தின் மூலம் கண்டேன்” என்றார்.

“அப்படியானால் நானும் அத்தரிசனத்தைப் பார்க்கட்டும்.”

“என்னால் முடியாது. தேவன் மாத்திரமே அதைக் காண்பிக்க முடியும்.”

“உம்முடைய ஐந்து புலன்களில் எதைக்கொண்டும் நீர் ஒரு போதும் அவரோடு தொடர்பு கொள்ளவில்லை என்பது தான் சத்தியம்.”

“நான் அவரை உணருகிறேன்.”

“நல்லது, நீர் அவரை உணருவீரானால், நானும் அவரை உணரட்டும். என்னுடைய உணரும் புலனானது உம்முடையதைப் போன்றே நன்றாக உள்ளது. இயேசுவை இங்கே கொண்டு வாரும், அப்படியானால் நான் அவரை உணர முடியும், பிறகு அவரை நான் விசுவாசிப்பேன்.”

பில்லி கலக்கமடைந்து, “நான் அவரை என்னுடைய இருதயத்தில் உணருகிறேன்” என்றார்.

அம்மனிதர் அவரை எதிர்த்து, “அப்படியானால் நான் அவரை என்னுடைய இருதயத்தில் உணரட்டும்” என்றான்.

“நீர் விசுவாசிப்பீரானால்...”

“இப்பொழுது, உம்முடைய மனோதத்துவம் அல்ல. நான் சத்தியத்தை அறிய விரும்புகிறேன்.” அந்த மனிதன் மற்றொரு புகையிலை சாறை பில்லியின் காலில் துப்பினான்.

பில்லி, “ஐயா, என்னுடைய காலின் மேல் தயவு செய்து துப்பாதீர்கள்” என்றார்.

தேவனை அறியாத அம்மனிதன் கெட்ட எண்ணத்தோடு அவரை நோக்கிப் பார்த்தான். “நல்லது, பிரசங்கியாரே, நீர் முழுவதுமாக கட்டப்பட்டு விட்டீர், இல்லையா? நீர் ஒருபோதும் அவரைக் காணவோ, உணரவோ, ருசிக்கவோ, முகரவோ, அல்லது கேட்கவோ இல்லை. எனவே, அந்த ஐந்து புலன்கள் அவரை வெளிப்படுத்தாமல் போனால், தேவன் என்ற அப்படிப்பட்ட ஒரு காரியமே கிடையாது, உம்முடைய முட்டாள்தனத்தைக் கொண்டு இந்த ஜனத்தை வஞ்சிப்பதை நீர் நிறுத்த வேண்டும்.”

அந்த மனிதனிடம் எளிதில் வளைந்து கொடுக்க முடியாத, பிடிவாதமான விவாதம் இருந்தது. தேவன் ஞானத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று பில்லி தம்முடைய இருதயத்தில் ஜெபித்துக் கொண்டிருந்தார். “ஐயா, உம்மிடம் சில நல்ல கருத்துக்கள் உள்ளன என்று நம்புகிறேன்.”

அந்த மனிதன் ஏளனமாக சிரித்தான். “நீர் உம்முடைய சுயநினைவிற்கு வரத் தொடங்கியிருக்கிறீர், இல்லையா?”

“ஒருவேளை இருக்கலாம்” என்று பில்லி சொன்னார். “நீர் உண்மையிலேயே ஒரு புத்திசாலித்தனமான மனிதர். உமக்கு நல்ல மனது உள்ளது.”

அந்த நபர் மீண்டும் துப்பி விட்டு, மகிழ்ச்சியோடு, “நிச்சயமாக, எனக்கு ஒரு நல்ல மனதுள்ளது. என்னுடைய தாயார் எந்த முட்டாள்களையும் வளர்த்து விடவில்லை” என்றான்.

“சற்று ஒரு நிமிடம். உமக்கு ஒரு மனதுள்ளது என்று நீர் கூறினீரா?”

“நல்லது, நிச்சயமாக, நான் ஒரு மனதைப் பெற்றுள்ளேன். அது எல்லாருக்கும் இல்லையா?”

“அது மனித சிந்தை தானா” என்று பில்லி கேட்டார்.

அந்த மனிதன் குழப்பத்தோடு நோக்கிப் பார்த்தான். “உனக்கு என்ன ஆனது, மகனே? நீ உன்னையே இழந்திருக்க வேண்டும். நிச்சயமாக அது ஒரு மனித சிந்தை தான்.”

பில்லி, “அது ஒரு மனித சிந்தையாயிருந்தால், மனித புலன்களில் ஒன்று அதை வெளிப்படுத்தியிருக்க வேண்டும். அது அவ்வாறு இல்லையா?”

“நல்லது, நான் அப்படித்தான் என்று ஊகிக்கிறேன்...”

“நீர் உம்முடைய மனதை எப்பொழுதாவது கண்டிருக்கிறீரா?”

இப்பொழுது அது அந்த நாதீகனை நடுக்கம் கொள்ளச் செய்தது. “நல்லது, ஊ, மருத்துவர்களால் முடியும்...”

“இப்பொழுது, அது மூளையல்ல” என்று பில்லி விளக்கினார், “அது மனது. மூளைக்கும் மனதுக்கும் இடையே வித்தியாசம் உள்ளது. மூளை என்பது மண்டையோட்டிற்கு கீழேயுள்ள ஒரு பாகம். நீர் நோக்கிப் பார்ப்பீரானால், அதைக் காண முடியும்; மனது என்பது மூளை சிந்திக்கும் எண்ணங்களாகும். நீர் ஒருபோதும் உம்முடைய மனதைப் பார்த்ததே கிடையாது, அப்படித் தானே?”

“இல்லை, நான் பார்த்ததில்லை என்று ஊகிக்கிறேன்.”

“நீர் எப்பொழுதாவது உம்முடைய மனதை நுகர்ந்து பார்த்ததுண்டா? அல்லது அதை உணர்ந்ததுண்டா? அல்லது அதை ருசித்ததுண்டா? அல்லது அதைக் கேட்டதுண்டா? இல்லை, நீர் ஒருபோதும் அப்படிச் செய்யவில்லை, அப்படித்தானே? எனவே உம்முடைய கூற்றின்படி உமக்கு எந்த மனதும் கிடையாது.”

“எனக்கு ஒரு மனது உண்டு என்பதை நான் அறிவேன்” என்று அம்மனிதன் கோபமாகக் கூறினான்.

“நானும் கூட தேவன் உண்டு என்பதை அறிவேன்” என்று பில்லி சொன்னார், அவர் தன்னுடைய கருத்தை நன்றாக விளக்கிச் சொன்னதைக் குறித்து திருப்தியடைந்தார். அதன்பிறகு

அவர் திறமையோடு அதை முடிக்க வேண்டும் என்று நினைத்தார். அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த கூட்டத்தில் ஒரு வாலியபையன் நின்று கொண்டிருந்தான். அவனிடம் மேல்சட்டைப் பகுதியில் இருக்கும் பின் மடிப்புப் பகுதியில் சொருகி வைத்திருந்த ரோஜா மலர் இருந்தது. பில் அந்த பின்னைக் கேட்டு வாங்கி, “இப்பொழுது, நீர் என்னுடைய கருத்தைப் புரிந்து கொண்டீரா?” என்று கேட்டார். அவர் நாதீகனுடைய கரத்தில் தட்டினார்.

“ஏய்!”

“நீர் அதை உணர்ந்து கொண்டீரா?” என்று பில்லி கேட்டார்.

“நிச்சயமாக,” அவன் விரல்களால் சுடக்கொலியிட்டு, கரத்தை பிசைந்து கொண்டே, முகத்தைச் சுளித்தான்.

பில்லி அமைதியாக சிரித்தார். “வினோதமாயுள்ளது, என்னால் ஒரு காரியத்தையும் உணர முடியவில்லை.”

சூழ்ந்திருந்த ஜனங்களும் கூட அவனைப்பார்த்து நகைத்தனர்.

“நான் இந்தப் பின்னைக் கொண்டு உம்மைத் தொடுவேனானால், நீர் அதை நன்றாக உணருவீர்.”

இப்பொழுது பில்லி தம்முடைய எதிராளியைப் பிடித்துக் கொண்டார், அவன் அங்கு தான் வரவேண்டுமென்று அவர் விரும்பினார். “அதுதான் சரியாக என் கருத்து. நான் ஏற்றுக் கொண்ட அதே கிறிஸ்துவை நீ ஏற்றுக்கொள்வாயானால், நான் அவரை உணருகிறவிதமாக நீயும் அவரை உணருவாய்.”

நாதீகன் கால்களைத் தரையில் உதைத்து, கோபத்துடன் அதை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் போய் விட்டான். பில்லிக்கு அது ஆச்சரியமாயிருக்கவில்லை. அவர் ஒரு கிறிஸ்தவராக மாறி ஒரு சில மாதங்கள் மாத்திரமே ஆகியிருந்தும், ஒரு நல்ல விவாதத்தைக் கொண்டு ஒரு நபருடைய மனதை அவரால் மாற்ற முடியாது என்பதை உணர்ந்து கொள்வதற்கு அவர் போதுமான

ஐனங்களுக்கு சாட்சியாக இருந்தார். விசுவாசம் என்பது தேவனிடமிருந்து வருகிற ஒரு வெளிப்பாடாயுள்ளது.

★★★★★

எமது வெளியீடுகள்:

1. தேவதூதன்
2. ஓர் கலியாண விருந்து
3. பயன்படுத்தப்பட்ட ஓர் சால்வை
4. கிறிஸ்துவின் ஊழியம்
5. விசுவாசமுள்ளவனாயிரு
6. சபை ஒழுங்கு
7. சிமியோன்
8. அவர் உங்களை விசாரிக்கிறவர்
9. தீவிரமாய் வந்து அங்கே ஓடித் தப்பித்துக்கொள்
10. வார்த்தையின் அதிகாரத்தில் இயேசு
11. எபிரெயர் அதிகாரம்-6, பாகம்- 2
12. ஆயத்தம்
13. மகத்தான யுத்தவீரனாகிய யோசுவா
14. கர்த்தரிடமிருந்து கிடைக்கப்பெற்ற தரிசனம்

அடுத்த வவளியீடு:

1. யுகித்தல் (62-0408 Presuming)
2. மிருகத்தின் முத்திரையும் தேவனுடைய முத்திரையும் – பாகம் 1 (61-0216 The Mark Of The Beast And The Seal Of God 1)
3. மிருகத்தின் முத்திரையும் தேவனுடைய முத்திரையும் – பாகம் 2 (61-0217 The Mark Of The Beast And The Seal Of God 2)
4. ஐரமக்காரனே, இரவு எவ்வளவு சென்றது? (60-0722 Watchman What Of The Night)
5. தாயின் தினம் (59-0510M Mothers Day)
6. கன்மலையைப் பார்த்து பேசு (53-1115A Speak To The Rock)
7. கவற்றின் மேல் எழுதப்பட்ட கையெழுத்து (58-0108 The Handwriting On The Wall)
8. அதிகாரச் சின்னம் (62-0119 An Ensign)
9. கிரியைகளில்லாத விகவாசம் செத்ததாயிருக்கிறது (50-0822 Faith Without Works Is Dead)
10. ஆபிரகாமோடு தேவனுடைய உடன்படிக்கை (56-0428 Gods Covenant With Abraham)
11. கிருபைக்குப் பதிலாக நியாயப்பிரமாணத்தை சபை தெரிந்து கொள்ளுதல் (61-0316 The Church Choosing Law For Grace)

இலவச பிரதிகளுக்கு தொடர்பு கொள்க:

சகோ. A. டேவிட் லாரன்ஸ்: +91 9488089819

website: www.thefinish.in